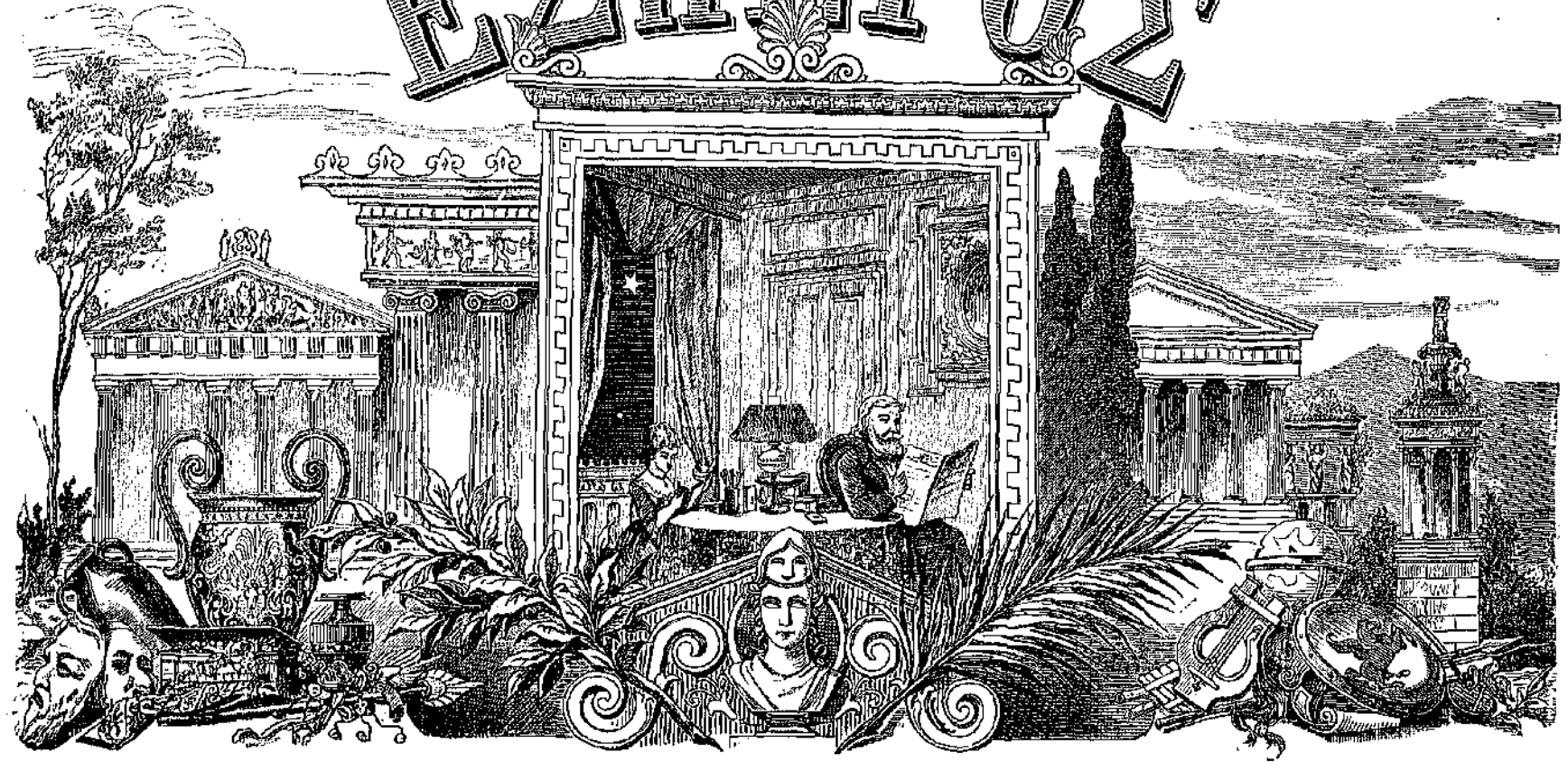

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

Ἐκδόσεις
τῆ 1/18 καὶ 15/27
ἐλάσσου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΪΑ: τῆ 15/27 Φεβρουαρίου 1887

Τιμὴ ἑκαστῆς
προσληγομένης
εἰς χροῖον.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 82.
Ρούβλ. 16.

ΔΡ. 140.

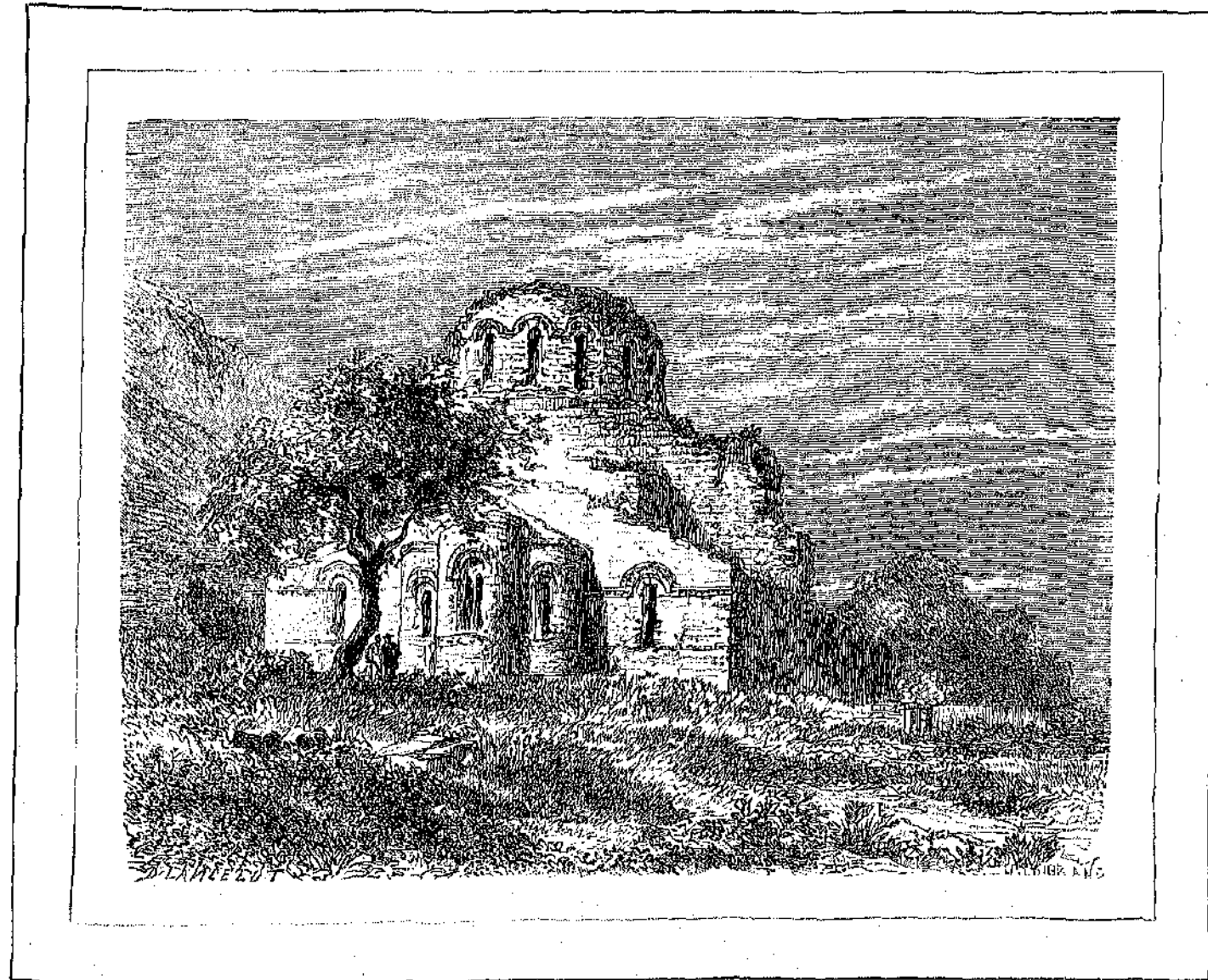
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Μίστραι. — Ἡρωοποιησάμενον ἄνδρα
μπαρὸν ἀπὸ Α. Παρολάουτος. — Στυφίον Παναγῆς ἀπὸ Ν. Δοξίου. — Ὁ μύθος
τοῦ Ὀδυσσεύος καὶ τῶν Σιρηνῶν. — Ἄλλε Ποίησις. — Ἡ δαμνὴ τῆς Πίτας. Διτάζον-
τις. — Ὁ σεισμὸς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. — Ἡ γαλλικὴ Ἐπαρ-
τασία. — Ὁ Κάμυλος Desmoullins ἐν τῷ οἴκῳ του. — Τὸ ἥμα τοῦ Ἰουίου. Δι-
τάζοντις.

γῆμα. (Συνέχεια.) — Ἐργασίαι φά τὸς καταδικούς. — Διάφορα. — Αἰτήματα καὶ
λέσσις. — Παράρτημα Ἐσπέρου 25.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Μίστραι. — Στυφίον Μανόρου. — Ὁ
μύθος τοῦ Ὀδυσσεύος καὶ τῶν Σιρηνῶν (3 εἰκ.). — Σκηνὴ ἐν τῆς γαλλικῆς Ἐπαρ-
τασίας. — Ὁ σεισμὸς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ (4 εἰκ.). — Ὁ Κάμυλος Desmoullins
ἐν τῷ οἴκῳ του. — Τὸ ἥμα τοῦ Ἰουίου.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΝ ΜΙΣΤΡΑΙ.

Δ'. Νά σταλή αντίγραφον του παρόντος προς την οικογένειαν αὐτοῦ, δαίμα ὑφειλομένης εὐγνωμοσύνης καὶ ἀντ' ἧς ἀσθάνεται λόγος ἡ Δημογεροντία τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ σοφοῦ Καθηγητοῦ καὶ Γυμνασιάρχου καὶ Συγγραφέως Σποριδωνοῦ Μανάρη.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 27 Νοεμβρίου 1886.

Ὁ Ἰωαννῖνον Σωφρόνιος. Χρ. Π. Σακελλάριος. Δ. Καζαντζής. Τ. Γ. Καζαντζής. Πέτρος Α. Στούπης.

ΣΥΜΠΛΙΔΩΝ ΜΑΝΑΡΗΣ.

Κλειόντες τὴν πρόχειρον ταύτην καὶ ἐπιτομον βιογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν διδασκάλου φρονώμεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο προσκρούομεν εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν τέκνων καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ μακαρίτου συγγενῶν προτίνοντες εἰς τοὺς πολυπληθεῖς καὶ ἀπανταχοῦ γῆς διεσπαρμένους τοῦ Σπ. Μανάρη μαθητὰς τὴν διὰ κοινού ἐράνου ἀνάγειν ἐν τῷ νεκροταφείῳ Ἰωαννῖνων μνημείου τοῦ πολυκλιεστοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ Σχολῇ κατάλληλον τοποθέτησιν προτομῆς τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καὶ συγγραφέως.

Ἐν Γαλατζίῳ κατὰ Ἰανουάριον 1887.

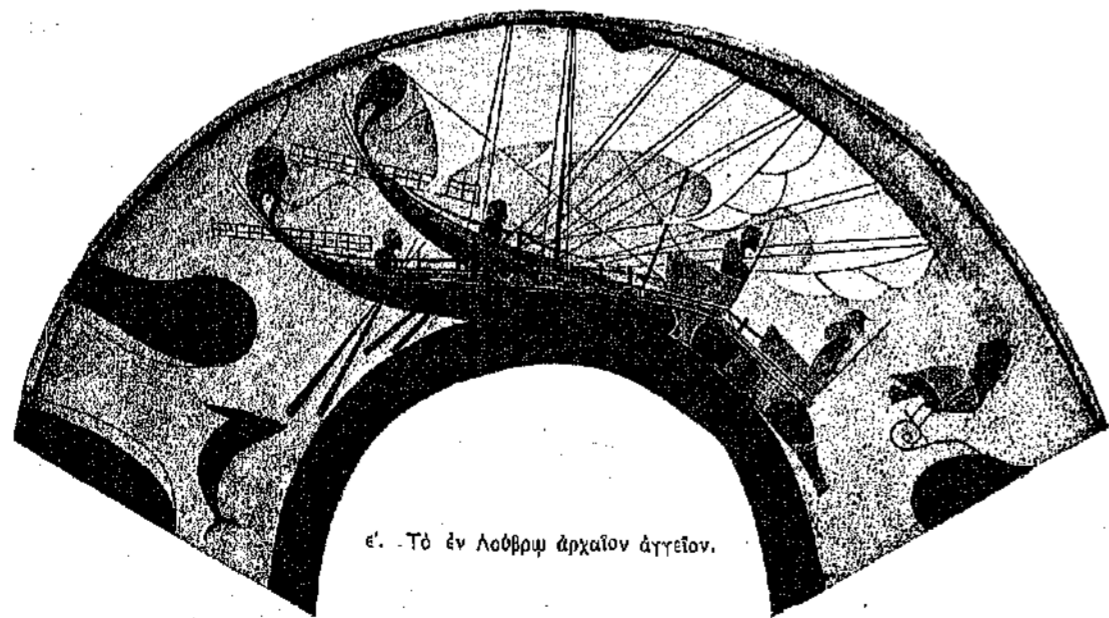
Νικόλαος Γ. Δάσιος. Δ. φ.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΕΙΡΗΝΩΝ.

ἘΠΙΤΕΡΟΙ καὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἠμολογοῦσιν ὅτι οὐδὲν καταστρεπτικώτερον τοῦ πολέμου. Καὶ πράγματι, θανάτου ἀναλογισθῆναι τίς, πόσον ζημιῶν καὶ καταστροφῶν πρόβλεπεν καὶ κατατάσσεται ὁ πόλεμος, δὲν δόναται ἢ νὰ συνταχθῆ πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ἀνέναντος ἄνδρας, αἰτίνας παντὶ ὀλέθῳ περιφύονται ἢ ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπότητος τὴν μάστιγα ταύτην.

Μία τῶν πολλῶν καταστροφῶν, δὲς ἐπήνεργεν ὁ αἰματηρὸς γαλλο-προσσοικὸς πόλεμος τοῦ ἔτους 1870, ὅπῃ καὶ ἡ περιπόλιος τῆς ἐν Στρασβούργῳ Βιβλιοθήκης, ἀντ' ἧς μεταξὺ τῶν πολλῶν κειμηλίων ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός καὶ τὸ πολὺτιμον χειρόγραφον τῆς ἡγουμένης Ἐρράδης Λάνδσπεργ τοῦ ἐπιγραφόμενον "Horas Deliciaum" (ὁ κῆπος τῶν χαρίτων), οὗ τινος ἐκάθη καὶ τὸ μόνον σωζόμενον ἀντίτυπον. Μετὰ ἀξιοκαίνοιο ζήλου καταγίνεται ἡ ἐν Στρασβούργῳ αὐστῶσα ἐπιτροπὴ πρὸς περιουσιωγίην τῶν ἀπολεσθέντων βιβλίων, καθ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐρικυτῶν, καὶ μετὰ κόπου πολλοῦ καὶ ἀντὶ μεγάλης χρηματικῆς θυσίας κατώρθωσεν ἡ ἀνεύρη εἰκόνας τινὰς τοῦ πολυτίμου χειρογράφου, δὲς καὶ δη-

ε'. Τὸ ἐν Λούβρῳ ἀρχαῖον ἀγγεῖον.

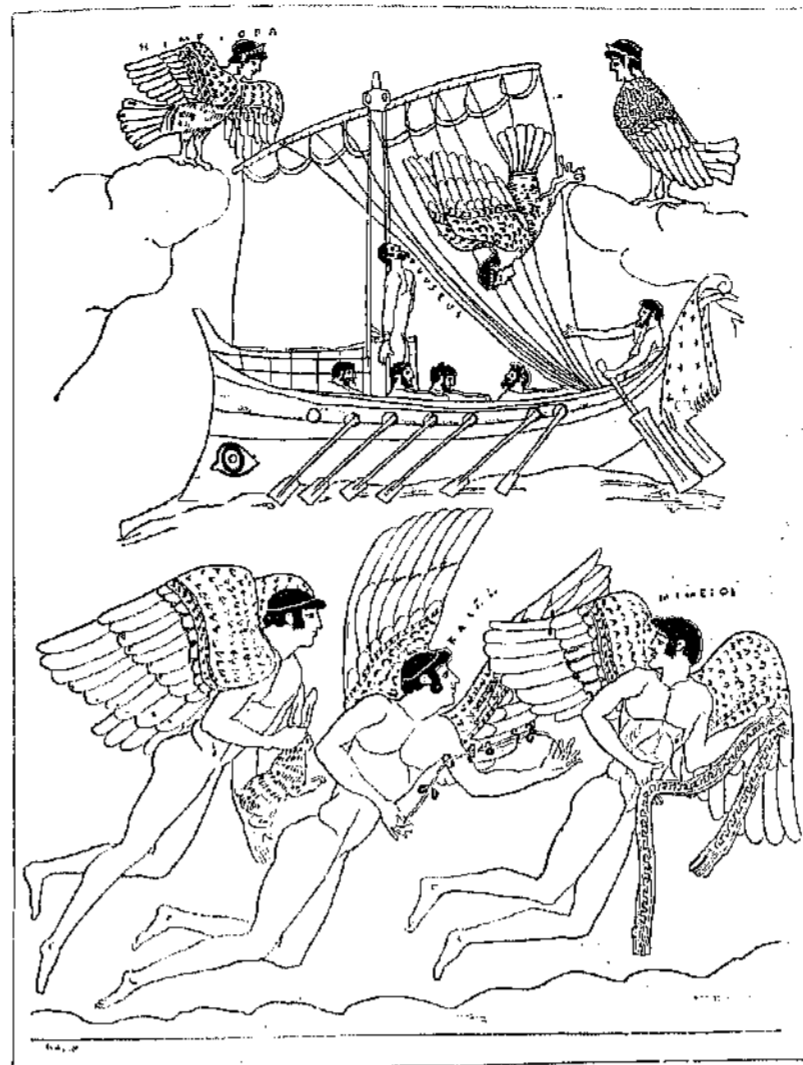
μοσιεύομεν σήμερον. Αἱ εἰκόνας αὐτὰς, ὧν τὸ μήκος εἶναι 1 1/2 πόδος, εἶναι ἐν τῶν περιεργότερων λειψάνων τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης καὶ ἐπιπέσοι φῶς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν Σειρήνων κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν τοῦ μεσαιωνικοῦ ἀρχαιολόγων.

Κατὰ τὰς εἰκόνας ταύτας αἱ Σειρήνες δὲν ἦσαν γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ κατέληγον εἰς οὐρανὸν ἰχθύος, ἀλλ' ἦσαν γυναῖκες-πηγὰ. Ἡ δοξασία αὕτη ἐξέλιπε ἀντελῶς ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις, ὅστινες παραδέχονται τὰς Σειρήνας ὡς ἰχθύς. Τὸ βιβλίον τῆς ἡγουμένης Ἐρράδης ἦτο, ὡς φαίνεται, εἶδος Ἐγκυκλοπαιδείας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Διότι ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ κατὰ τὴν καλαϊκὴν Γραφήν, διήρχετο τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων ἀναμῆ μετὰ χριστιανικῶν καὶ μυθολογικῶν παραδόσεων. Ἐνταῦθα λοιπὸν περιστατικὰ καὶ αἱ Σειρήνες ὑπὸ χριστιανικῆν σχεδὸν ἔποψιν. Ἐν τῇ α'. εἰκόνι αἱ Σειρήνες, τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, ἱστάνται ἐπὶ θράχου, καὶ ἡ μὲν ἕξει, ἡ δευτέρα καλεῖται τὸν ἀδελφὸν καὶ ἡ τρίτη κρούει τὴν λύραν. Κάτωθεν διέρχεται τὸ πλοῖον μετὰ τοὺς κοιμημένους ναῦτας. Τὸ ὕδωρ ὑπὸ τὸ πλοῖον παρίσταται κατὰ τὸν κλασικὸν τρόπον. Ἐν τῇ β'. εἰκόνι παρίσταται ἡ καταστροφὴ τῶν ναυτῶν. Αἱ τρεῖς φρικαεῖς ἀδελφαὶ ἔπαυσαν τὸ ἔργον καὶ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ναυτῶν, βίβας τοὺς αὐρωσιν

εἰς τὴν ἐρῆν καὶ τοὺς φονεύσασιν. Ἐν τῇ γ'. εἰκόνι ἀπεικονίζεται ἡ καταστροφὴ τῶν Σειρήνων καὶ ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστιανοῦ στρατιώτου. Ὁ στρατιώτης ἔχει πεφραγμένα τὰ ὄπλα καὶ εἶναι δεδεμένος εἰς τὸν ἱστὸν, ὥστε διέρχεται ἀθλαθῆς, ἀντὶ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ προβαλόντες εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν Σειρήνων. Ἀλληγορικῶς σημαίνουσιν αἱ εἰκόνας τὸ ἔθνος. Αἱ Σειρήνες εἶναι αἱ ἡδοναὶ τοῦ κόσμου· ἡ λέμβος εἶναι ἡ Ἐκκλησία· ὁ ἱστὸς εἶναι ὁ Σταυρὸς, πρὸς τὸν ὁποῖον δεδεμένος ὁ Χριστιανὸς ἐν πλήρει πανοπλίᾳ πλέει ἀθλαθῆς διὰ τοῦ κόσμου. Ταύτη ἡ ἀντίληψις τοῦ μύθου κατὰ τὸν ἰδ. αἰῶνα, καθ' ὃν ἐγράφη τὸ βιβλίον τῆς ἡγουμένης Ἐρράδης.

Τὸ θέθειον εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀπεικονήσασιν τῶν Σειρήνων ὀλίγιστα ἴχνη διασώθησαν· διὸ καὶ δύσκολος ἀποδοῖναι ἡ καθαρὰ τοῦ ζητήματος ταύτου ἐτήγησις. Ἐὰν ἐξερεῖσθε μὲν ὀλίγα τινὰ τυρρηκικὰ ἀγγεῖα, ὀλίγους δακτυλολίθους καὶ πῆλινα ἀνάγλυφα, οὐδὲν σχεδὸν γινώσκωμεν. Ἰπάρχει ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ τοῦ Λονδίνου ἀγγεῖον τι τῆς ε'. πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος, ἐφ' οὗ παριστάνται αἱ Σειρήνες ὡς πτηνὰ (βρα τὴν δ'. εἰκόνη), οὐδὲν ἕτερον ἀνθρώπινον γνώρισμα ἔχουσαι ἢ τὸ πρόσωπον. Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ταύτου φαίνονται τρεῖς Ἐρωτες περαιοτοὶ ἱπτάμενοι ἀνωθεν τῆς θαλάσσης· ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τῶν Ἐρωτῶν σφραγίσται ἡ ἐπιγραφή ΗΜΕΡΟΣ, καὶ ὑπεράνω μιᾶς τῶν Σειρήνων πρὸς τὸ ἐπισθεν μέρος τοῦ ἀγγείου ἀναγινώσκωμεν τὸ ὄνομα ΗΜΕΡΟΠΑ. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῆτι τὸ ἄσμα τῶν Σειρήνων ἐσήμαινε τὴν ἀλκυοντίδην τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ πόθου δόναμιν. Πρὸς τὴν παράστασιν ταύτην ἐπὶ τοῦ ἀγγείου συμφορῶσιν καὶ ὅσα λέγει ὁ σύγχρονος Σοφοκλῆς περὶ τοῦ πόθου τοῦ ἔρωτος: "Ὁ ἔρως εἶναι πρὸ πάντων ὁ μῦθος τῶν Σειρήνων, ὧν ἡ πορεία εἶναι ὑπερπόντιος". Ἄλλ' ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω ἡ ἐτήγησις ἀποδοῖναι ἴλιαν δύσκολος ἐλλείπει περιγραφῶν καὶ εἰκότων τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς.

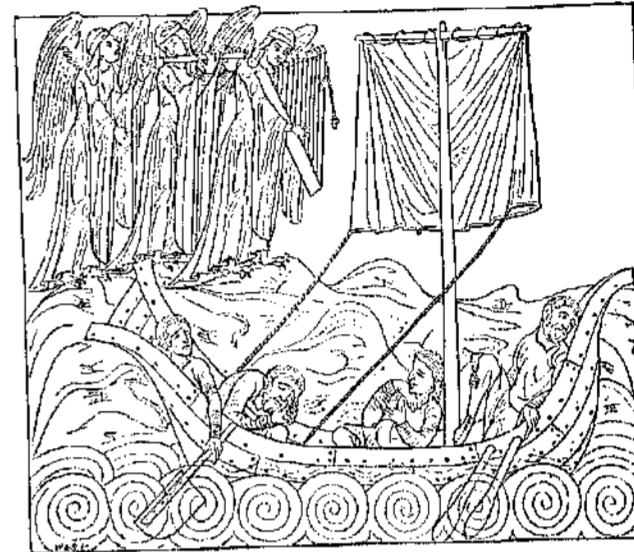
Ἰσως ἡ λύσις τοῦ ζητήματος περὶ τῶν Σειρήνων ὡς πτηνῶν μὲν κεφαλῆν γυναῖκεσιν εὐρηται ἐν τῇ παραστάσει τοῦ ἀγγείου, οὐ εἰκόνη παραθέτομεν (βρα εἰκόνα β). Τὸ ἀγγεῖον ταῦτα, κατὰ τὴν ἀρχαιότερον τοῦ προηγουμένου, σφραγίσται ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λούβρου ἐν Παρισίοις. Θίρει δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ "Νικολάου". Τοῦ τεχνίτου ταύτου σφραγίσται 70 περίπου ἀγγεῖα, ἐν οἷς τὸ προκείμενον εἶναι ἐν τῶν καλλιτέρων. Ἡ παράστασις ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ταύτου εἶναι ἡ ἔξης: Τὸ πλοῖον πλέει ἐπὶ τῆς θαλάσσης μετὰ τὴν πληρωμὰν του καὶ πρὸς τὸ πλοῖον φαίνεται ἡ Σειρήν. Ἐπὶ πολλῶν χροῖων παραδέχονται οἱ ἀρχαιολόγοι ὅτι ἡ εἰκὼν παρίσταται τὸν Ὀδυσσεὺς διαβαίνοντα πλησίον τῶν Σειρήνων. Ἀλλ' ἐπιμελεστέρα ἐξέτασις μὲς πείθει ὅτι αὕτη δὲν ἦτο ἡ ἰδέα τοῦ τεχνίτου. Δύο εἶναι τὰ πλοῖα· τὸ κύριον ἐν αὐτοῖς πρόσωπον (ὁ Ὀδυσσεὺς δηλ.) δὲν εἶναι προσδεδεμένος εἰς τὸν ἱστὸν· ἑλὸς δὲ καὶ ἡ Σειρήν ἐδρῶσται ἐνταῦθα ὡς ἀπλοῦν κέσμημα, καὶ πρὸς πῆλυσιν μόνον τῆς κεφαλῆς ἐν τῷ ἀγγείῳ θέσασιν. Πιθανὸν ἐπιμείνας εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπίστασις

δ'. Ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ αἱ Σειρήνες-πηγν.

β'. Ὁ φόνος τῶν ναυτῶν.

α'. Τὸ ἄσμα τῶν Σειρήνων.

τῶν πλοίων καὶ τῶν Σειρήνων ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀγγείων ἔδεικεν ἀφορμὴν νὰ θεωρήσωμεν τὰς τοιαύτας παραστάσεις ὡς ἀπεικονιστάς τῶν μύθων τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ τῶν Σειρήνων. Διὰ τὴν ἐκδοχὴν τὴν συμβολικὴν σημασίαν τῶν Σειρήνων ὡς πτηνῶν πρῆπει νὰ ἐξετάσωμεν τὰς ἀρχαίας τῆς Ἀσσυρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου. Οὐδεμίαν ἄσμεν ἔχομεν μαρτυρίαν, ἥτις ἔθηκε δικαίως ἡμῶς νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αἱ Σειρήνες ὡς πτηνὰ ἀναφέρονται εἰς τὸν παρ' Ὀμήρῳ μῦθον τοῦ Ὀδυσσεὺς. Οὐδεμίαν ὡς εἶναι ἡμῶν ὁ Ὀμηρος περὶ τῶν Σειρήνων ὡς πτηνῶν. Ὅθεν συναλόγισται εἰπεῖν ἀποφανόμεθα ὅτι παρὰ μὲν τῇ ἡγουμένη Ἐρράδῃ αἱ Σειρήνες εἶναι ἡ προσωποποίησις τῶν δελεασμάτων τοῦ κόσμου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου τῆς ε'. πρ. Χρ. ἑκατονταετηρίδος ἡ παράστασις τῆς ἀπάτης τοῦ ἔρωτος. Παρ' Ὀμήρῳ ἔμμεν αἱ Σειρήνες ἐκλύουσι μόνον τοὺς ἀλεκτοῦς. "Ἐλθέ ἐνταῦθα, Ὀδυσσεῦ, μεγάλη τῶν Ἀχαιῶν ὄδδα· σταμάτησε ἐνταῦθα τὸ πλοῖόν σου, ὅπως ἀκούσῃς τὴν φωνὴν τῶν δύο ἡμῶν (παρ' Ὀμήρῳ αἱ Σειρήνες εἶναι δύο), διότι οὐδεὶς διήλθεν ἐνταῦθεν ἐν τῷ μέλανι πλοίῳ του, ἀν ἀκούσῃς τὴν γλυκεῖαν ἡμῶν φωνὴν δὲν ἐγένετο σφώτερος. Διότι ἡμεῖς γινώσκωμεν τὰ πάντα — γνωρίζομεν τοὺς μύθους, οὗς ὀφίστανται ἐν τῇ ἐκτεταμένῃ χώρᾳ τῆς Τροίας οἱ Ἄργεοι καὶ οἱ Τρῶες κατὰ τὴν ἡλίκην τῶν θεῶν· ναί, ἡμεῖς γινώσκωμεν πᾶν ὅτι θέλει συμβῆναι ἐπὶ τῆς γῆς. Οὕτως εἶπον αἱ Σειρήνες μετὰ τὴν γλυκεῖαν αὐτῶν φωνήν."

γ'. Ὁ φόνος τῶν Σειρήνων.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΟΥΣΚΙΝ.

Η ΔΑΜΑ ΤΗΣ ΠΙΚΑΣ.

(La dame de picque.)

Μεταφράσει Π. Δημητριάδου.

(Συνέχεια.)

ἘΜΒΡΑΝ εἶναι, ταῦτο δὲ συνέβη δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνωτέρω περιγραφείσαν ἐπιστάσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος διηγήματος καὶ μίαν ἐβδόμηδα μετὰ τὴν σκηρὴν εἰς τὴν ὁποῖαν παρεστῆμεν, ἡ Λουίζα καθήμενη εἰς τὸ παράθυρον κεντώσασα καὶ τυχαίως ρίψασα θλέμμα εἰς τὴν ἑδδὸν εἶδε νέον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ ἱσταμένου ἀκίνητον καὶ προσηλωμένους ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὸ παράθυρον τῆς. Στρέψασα τὴν κεφαλὴν ἤρχισεν ἀ-

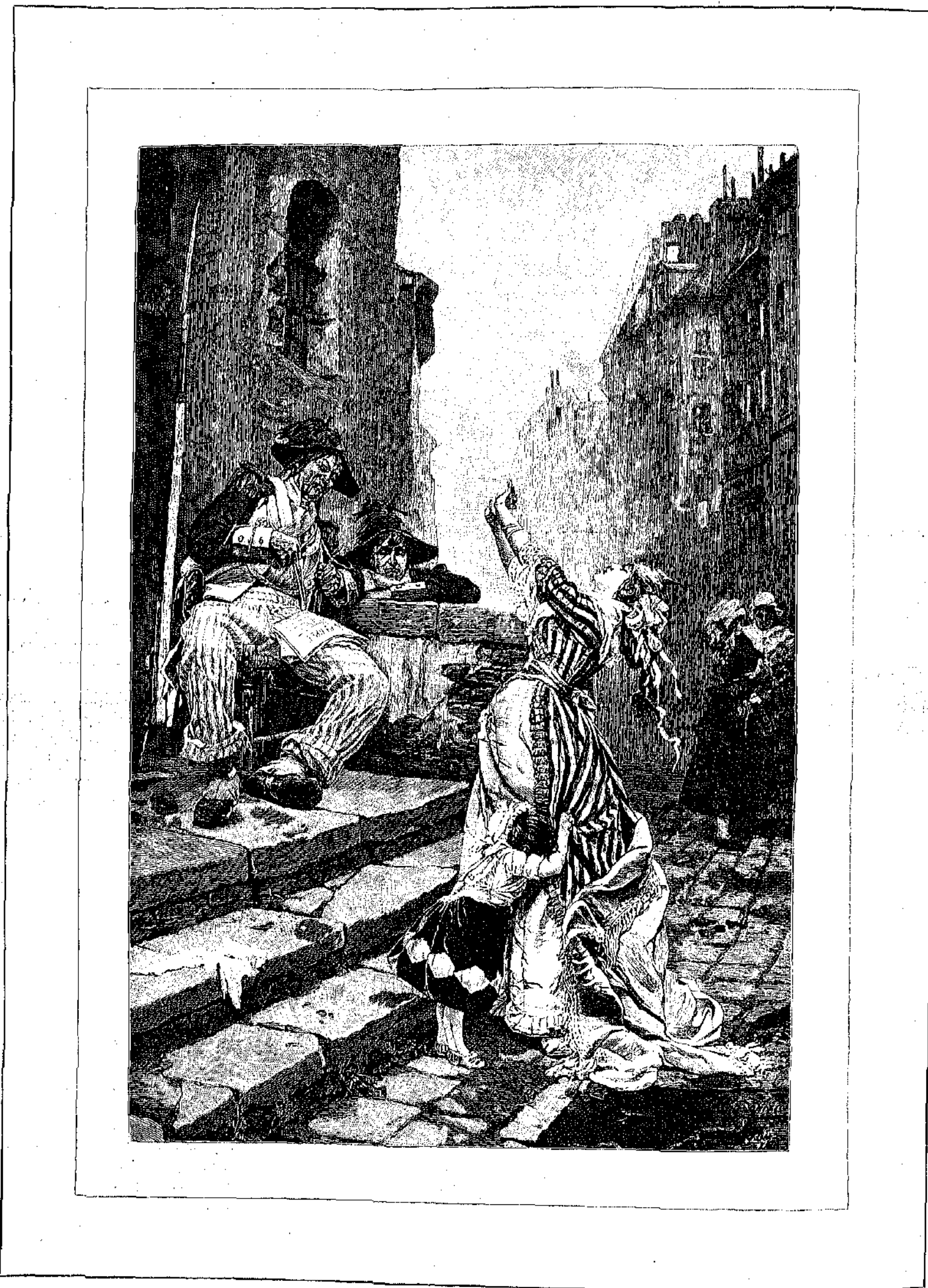
λιν νὰ ἀργάζεται. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν, ρίψασα πάλιν θλέμμα παρετήρησεν, ὅτι ὁ νέος ἀξιωματικὸς ἵστατο εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Μὴ ἔχουσα τὴν ἐξιν νὰ χαριεντίζεσται μετὰ τῶν διαβαίνοντων ἀξιωματικῶν ἔπαυσε τοῦ νὰ βλέπῃ εἰς τὴν ἑδδὸν καὶ εἰργάζετο περίπου δύο ὥρας χωρὶς νὰ ἀνασκήσῃ τὴν κεφαλὴν. Ἐπιστάσῃ τῆς ὥρας τοῦ γεύματος προσκλήθεισά ἐν αὐτῷ ἡγήθη, ἤρχισεν νὰ κεντῶσται τὰ ἀργεῖα τῆς καὶ τυχαίως ρίψασα πάλιν θλέμμα τὸν εἶδεν ἱσταμένον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπληθίσασε πρὸς τὸ παράθυρον μετὰ ἀσθμα μικρῶς ἀνεύχθασα, ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς ἦδη ἔλειπε, μετ' ὀλίγων δὲ καὶ αὐτὴ τὸν ἐληθονόμησε.

Μετὰ δύο ἡμέρας ἐξερρομένη μετὰ τῆς κομῆσεως νὰ καθίσῃ ἐν τῇ ἀμάξῃ πάλιν τὸν εἶδεν· ἀλλὰ ταύτην τὴν φώραν ἱσταμένον πλησίον τοῦ τροχοῦ τῆς ἀμάξης κρύπτοντα

τὸ πρόσωπον εἰς τὸ πλάτῳ περιλάμεινον του. Οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ του ἐπαυθροβόλον ὑπὸ τὸν πῖλόν του. Ἡ Λουίζα ἐτρόμαξε μὴ γινώσκουσα καὶ ἡ ἴδια διατί, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν ἀμαξίαν κατεχομένη ὑπὸ ἀνεξήγητου τρόμου.

Ἐπιστρέψασα εἰς τὴν οἰκίαν ἐτρέφεν ἀμέσως εἰς τὸ παράθυρον. — Ὁ νέος ἀξιωματικὸς ἵστατο εἰς τὴν αὐτὴν ὡς καὶ πρότερον θέσιν προσηλωμένους ἔχων πρὸς αὐτὴν τοὺς ὀφθαλμούς του. Ἀπεσπρόν ἀμέσως ἐκ τοῦ παραθύρου βασανισμένη ἀπὸ περιέργειαν καὶ ταταραμένη ὑπὸ ἀσθῆματος τὸ ὅποιον δὲ αὐτὴν ἦτο ἐντελῶς νέον.

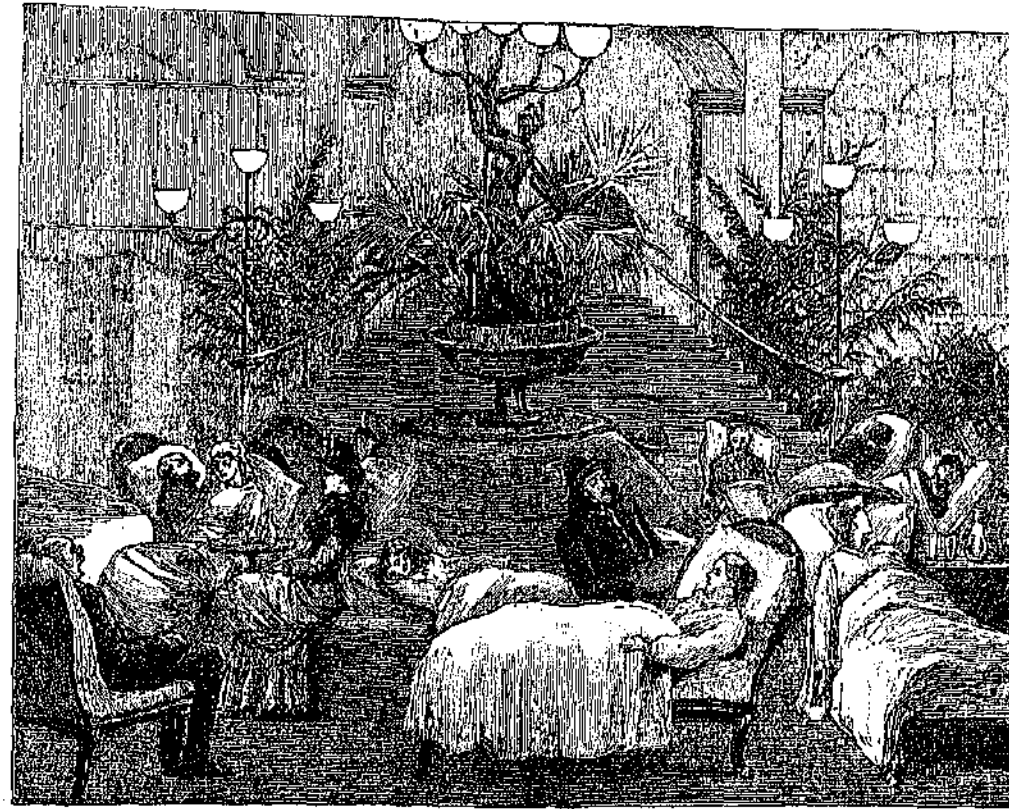
Ἐκτοτα οὐδεμίαν ἡμέραν παρήλθεν χωρὶς ὁ νέος ἀξιωματικὸς νὰ μὴ παρουσιασθῇ ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας. Μεταξὺ αὐτῶν ἐγενήθη συμβολικὴ τίς σχέσις. Καθημένη εἰς τὴν θέσιν τῆς ἡ Λουίζα καὶ ἀργαζομένη προσηλῶνετο τὴν ἀφίξιν του, ἀνεσκήκων τὴν κεφαλὴν, ἔριπτε τὸ

ΣΚΗΝΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

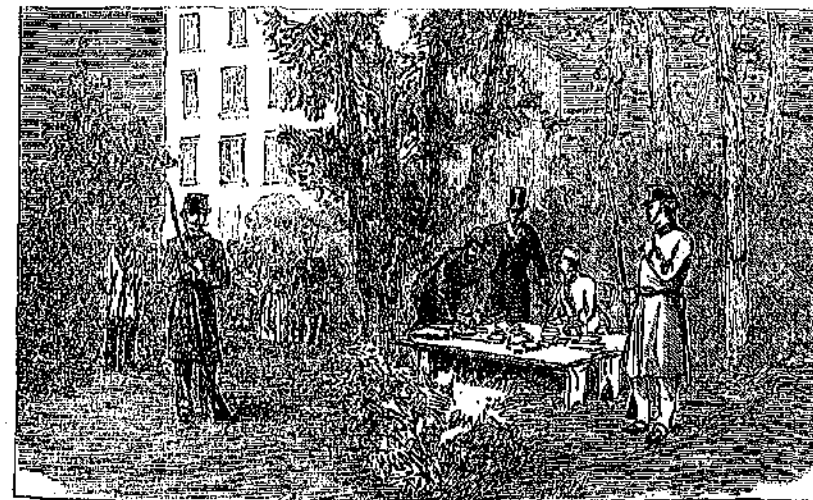
μετά τους σεισμούς ανεχώρησαν 26 χιλιάδες ξένων, αφήσαντες άρημους τας οδούς και πλατείας της εθλήου έκείνης πόλεως, έρημα και τή μεγαλοπρεπή ξενοδοχεία, έν οίς κατά τήν υπερβολικήν του φόβου παράστασιν εκινδύνεον άνά πάσαν στιγμήν νά ταφώσιν ύπό τή έρείπια τών καταρρέοντων τοίχων.

Αί άφημερίδες γέμοισι περιγραφών τών διαφόρων έπεισοδίων, τών συμβάντων κατά τās ώρας τών σεισμών. Κυρίαί και δεσποινίδες, αίντες σονήθως μόνον έν πολυτελεί και πλουσία περιβολή ένεφανίζοντο εις τās οδούς και τούς περιπάτους, έξήλθον τών καιτώνων αυτών μετά τās πρώτας του σεισμοδονήσεις ώς εύρίσκοντο έν έλιω άτελεί ένδυμασία. Άνδρες, οίντες έφείνοντο γενναίοι, έτραχον άσκεπείς

Έν τή προαυλίω του ξενοδοχείου.

Νικάα τή κατάστημα του ταχυδρομείου κατέρρευσε και έδέχθη τή ταχυδρομείον νά λειτουργή έν ύπαίθρω ώς έμφανεί μια τών παρατεθειμένων εικόνων. Μέγα ξενοδοχείον τετραπάτον έσαλεύθη εκ βάθρων και οι παρατεθειμένες ξένοι συννεσπαρέβθησαν έν τή προαυλίω (βρ. ει. κ. α.). Ό στρατιών κατόστη άκατοίκτης και οι στρατιώται έσκήγασαν έν ύπαίθρω. Τό παρόλιον άπληρώθη άνθρώπων, ζητούντων εκ τών ένόντων νά εύρωσι γωνίαν άσφαλή μέχρις ου δύνηθαι ν' άναχωρήσωσιν είτε διά του σιδηροδρόμου είτε διά τινος άτμοπλοίου. Άλλά και άτμόπλοια δέν ύπήρχον άρκετά διαβάσιμα και ό σιδηροδρόμος δέν ήδύνατο νά δεχθή τούς άπειροπληθείς επιβάτας, οίντες συνωσόοντο έν τή σταθμώ. Πλοοισίαι τινες οικογένεαι

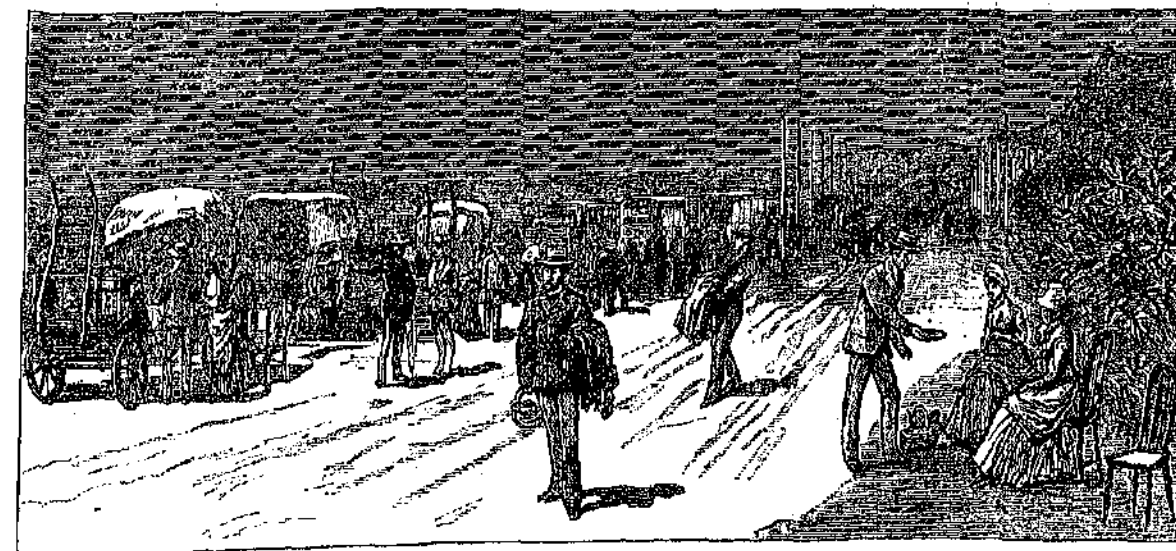

Τό έν ύπαίθρω ταχυδρομείον.

Κατασκήνωσις.

και κάτωχοι εις τās οδούς, περι σθένος φροντίζοντες ή μόνον πώς νά σώσωσι τήν κεφαλήν των από τών καταπιπτούσων δοκών και κεράμων. Οι άνθρωποι δέν έπειθοντο νά έπιστρέψωσιν εις τās οικίας με έλας τās προτροπές και προκηρύξεις τών άρχών, αίντες μεγάλην άνέπτυξαν γενναίότητα και δραστηριότητα έν τή περιστάσει ταύτη και έπειρώοντο νά πείσωσι τόν κόσμον ότι τό κακόν παρήλθε και κίνδυνος έπαναλήψεως τών δονήσεων δέν ύπήρχεν. Άλλά πώς νά πείσῃ τις πλήθος καταληφθέν ύπό πανικού φόβου; Πώς νά καθήσυχάσῃ τις ανθρώπους τρέμοντας και άνά πάσαν στιγμήν φοβούμενους μη έτεροι σεισμοί παρακολουθήσωσι τούς πρώτους;

Οι έν ύπαίθρω διαμένοντες ξένοι.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΝΤΩΝΗΙ.

Αί ζημίαι θμως τών σεισμών δέν ήσαν και μικραί. Οδ μόνον οικίαι έλάκτρισι κατέπεσον καταπλακώσασαι τούς έν αύταις οικόοντας, αλλά και ρήγματα έν ταις οδοίς ήνοιχθησαν, ρήγματα έμφανήοντα ίσχυράν τής γής διατάραξιν. Έν

Άλλ' οι ξένοι, και μάάλιστα οι πλοοισίαι, με μικράν χρηματικήν ζημίαν ήδυνήθησαν ν' άπέλυθωσιν εις τās ίδιαι, έπου και θαύμαδόν ήρωχασαν από τής ύποστάσεως συγκινήσεως και από τών έντυπώσεων του φόβου. Οι δυστυχείς θμως

ένοικίωσασαι ήμάς διεμένον έν αύταις διά μίαν νύκτα μία άμαξα έμισοθύτο άντι έκατόν φράγκων. Καί αυτοί εισίτι οι άργάται οι μεταφέροντες τās άποσκευάς τών ξένων από του ξενοδοχείου εις τόν σταθμόν του σιδηροδρόμου ή εις τή άτμόπλοιον, έζήτουν άτώγια ύπερβολικά. Οβτω μία οικογένεια άναχωρούσα έπλήρωσε μόνον πρds μεταφοράν τών άποσκευών της 300 φράγκα! Έν γένει δέ ή άναστάσις ύπήρξε γενική.

κάτωκοι των μερών εκείνων, βλέποντες τὰς ἐτοιμοπόρους οικίας των, ὧν ἡ ἐπιχειρηθὴς πολλὰς ἀπαιτεῖ δαπάνας, κἀθίηται ἐν ἀθυρίᾳ καὶ προσβλεποῦσι τὸν ἀνέλεον καὶ κοινῶν ὁρατῶν, βασις μετ' ἑσπεράτων των κεφαλῶν τὸν ὡς εἰρωνεύμενος διὰ τὴν μικρότητα τοῦ ἐπιγεύου ἀνθρώπου, ὅστις ἐν τῇ ἐλαχίστῃ τῆς γῆς δυνάμει ἀισθάνεται πῶσον ἀνίσχυρος καὶ μικρὸς εἶναι ἐνώπιον τῶν καταπληκτικῶν τῆς φύσεως στοιχείων!

Ὅχι δὲ τὸ περιεργότερον εἶναι, πῶσον μεγάλη εἶναι ἡ ἐκτασις ἢ καταλαβανόμενη ὑπὸ ἐνὸς αἰσίου. Ἐν ἔτει 1812 ὁ μέγας αἰσίου τοῦ Καρακὰ ἐξέτασθη μέχρι τῆς κοιλάδος τοῦ Μισισσιππὶ. Ἐν ἔτει 1827 ὁ αἰσίου δὲ καταστρέφεται τὰ περί τῆς Βογότας, ἐπέφερε μεγάλας ζημίας ἐν Ὀχότσκ τῆς Σιβηρίας, πόλεως κειμένης εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιάδων μιλίων ἀπὸ τῆς Βογότας, τῆς πρωτεύουσος τῆς Κολομβίας. Ὁ ἐσάκιος δὲ συμβῆκε ἐν Νικαίᾳ ἐγένετο ἐπαισιωχῶς ταυτοχρόνως καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

Περιέργως πληροφοροῦμαι περὶ τῶν ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀμερικῇ ἐπισπορευόντων αἰσίων δίδει ὁ ἐπισκοπος Σουτθὲ, πῆρην ἀκοιδοδύσκουλος τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας ἐν Βενεζουέλλᾳ, διαμειναι ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐπισταμένως μελετήσας τὰ τῶν αἰσίων. "Συνήθως, λέγει ὁ ἐπιστήμων ἱερεὺς, ὁ αἰσίου προαναγγέλλεται διὰ κρότου ἁμαξίου τῶν θρονῶν ἢ ἀπομακρυνόμενος πυροβολισμοῦς. Τοῦ ἀβενεστέρους αἰσίου οἱ Ἀμερικανοὶ ὀνομάζουσι *tramboleros* καὶ οὗτοι ἔχουσι ἁμαξίοντα τὰ πρὸς τοὺς κλινομοῦς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Οἱ αἰσίου οὗτοι εἶναι συνήθιστα ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ νοτίᾳ Ἀμερικῇ, δὲν ἐπιφέρουσι θύμους ζημίας· κληροδοῦσι τινὲς καταπίπτουσαν, ἐτοιμοπόρος τις τοῦχος καταρρέει, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐξοικειωμένους πρὸς αὐτοὺς, οὐδὲ προσοχῆς ἀξιούσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἀνακουφίζονται τὰς ἐργασίας των. Πολλὰκις αἱ ἐλαφρὰ αὐτὰ δυνάμεις τοῦ ἀέρος εἶναι εἰ πρόσδρομοι ἰσχυρῶν αἰσίων, ὅς οἱ Ἀμερικανοὶ ὀνομάζουσι *terramotes*. Αὐτῶν αἱ δυνάμεις εἶναι ἰσχυρόταται καὶ καταστρεπτικαί. Οἱ κάτωκοι τῶν μερῶν ἐκείνων διχογραφίζονται ἐπὶ ὀφθαλμοῦ σημεῖα προσηγγέλλοντα τὴν καταστροφὴν. Αἱ πηγαὶ βρῶσιν ἀσθενέστερον ἢ καὶ ἀνετέλῃ ἀποστραφίνονται. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1850 μέχρι τοῦ 1859 παρετηρήθη ἐπὶ προσηγγίνοντων αἰσίων βραχέως ἐλαφρὰ. Κατὰ τὸν Ἰσημερινὸν οἱ αἰσίου θεωροῦνται ὡς πρόσδρομοι εὐεργετικῶν βροχῶν.

Ἡ ἰδέα περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν βροχῶν καὶ τῆς ὕρας τοῦ ἔτους ἐπὶ τῶν αἰσίων εἶναι ἡ ἀρχαιότερα καὶ ἡ μάλλον διαδεδομένη ἐν Ἀμερικῇ, ἔθθα οἱ ἄνθρωποι διχογραφίζονται ἐπὶ οἱ ἐπιτιμνωδέστεροι αἰσίου συμβαίνουσι κατὰ τὰς ἰσημερίας. Ὅλοι σχεδὸν αἱ δυνάμεις τῆς γῆς συμβαίνουσι ἐν καιρῷ νακτός· τοῦτο παρέχει τὴν πιθανότητα ἐπὶ ἡ ἀσλήγη ἐπισκεῖ ἐπιρροὴν οὐσιώδη ἐπ' αὐτῶν. Ἐπὶ 7000 αἰσίων, ἐπισυμβάντων ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀμερικῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1800 μέχρι τοῦ 1850, οἱ πλείστοι συνήθισαν ἐν νακτῇ καὶ κατὰ τὴν πανσέληνον, δηλ. ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ ἀσλήγη εἶναι πλησιέστερα πρὸς τὴν γῆν.*

* Ἐπειδὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη πολλὰκις συνέβησαν δυνάμεις αἰσίων καὶ ἐκρήξαι, ἐνοπίρροισι κέρμον καὶ ἐρελπίσασαι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, νομίζομεν ὅτι μεγάλης θέλει ἐνδιαφέρει τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστους ἡ περιγραφή τῆς πρὸ τριῶν ἐτῶν συμβῆσης ἡρασιωμένης ἐκρήξαι ἐν τῇ πρὸ τριῶν τοῦ πορβῆτος τῆς Σάβως, ἐκρήξαι, ἣτις εἶναι ἡ σπουδαιότερα κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα συμβῆσις. Ἡ περιγραφὴ τούτης μετὰ τῶν καταλλήλων εἰκόνων ἀρχαίως διὰ τοῦ προσεχῶς ἡμῶν τεύχους.

Σ. τ. Σ.

ΟΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙ

κατὰ τὴν μεγάλην Γαλλικὴν Ἐπαναστάσιν τοῦ ἔτους 1789.

(Μετὰ εἰκόνας, δρα σελ. 318.)

Ἡ τῶν προηγουμένων ἡμῶν τεύχευ ἐδημοσιεύσαμεν εἰκόνα παριστιῶσαν τὴν πρῶτην τῆν πρῆξιν τοῦ καταπληκτικοῦ δράματος τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, τὴν ἄλωσιν τῆς Βασιλῆος ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Σήμερον δὲ δημοσιεύομεν εἰκόνα παριστιῶσαν ἐν τῶν πολλῶν ἐκείνων ἐπεισοδίων, ἣν σκηνὴ ὑπέβηεν ἡ γαλλικὴ πρωτεύουσα κατὰ τὰς ἀσποφάδας ἐκείνας καὶ φρικώδεις ἡμέρας, καθ' ἃς ἡ Ἐπαναστάσις παρακτραπέσθη πάντα ἄφρονος χαλινῶν καὶ παρεδόθη εἰς τὰς ἀκαθάρτους τῶν διεθυμένων αὐτὴν ὀργῶν. Πρὸ τῶν θαυμάσιων τῆς εἰρκτῆς γυνῆς ἐκ τῶν ἀριστοκρατικῶν τάσεων ὑφῆν ἐν ἀκρᾷ ἀπελπισία τὰς χεῖρας τῆς, παρακαλοῦσα νὰ τῇ ἐπιτρέψωσι νὰ ἴδῃ τὸν φουλακισθέντα σὺζυγον τῆς, ὅστις μέλλει νὰ δικασθῇ ὑπὸ τοῦ αἰματηροῦ δικαστηρίου καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν θῆνον. Τὴν ἀσλήγη Κυρία συνδεύει ἡ μικρὰ θυγάτηρ τῆς, ἣτις κατελιγμένη ὑπὸ φόβου, καίτοι μὴ γινώσκουσα τί συμβαίνει, κρύπτει τὸ πρόσωπόν τῆς εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ φορέματος τῆς μητρὸς τῆς. Ἡ εἰκόνα ἔργον τοῦ Πολωνοῦ ζωγράφου Παύλου Σβεδέμοβιχ, εἶναι ἐκφραστικωτάτη. Ἡ ἀπελπισία ἀπεικονίζεται ἐν τῇ ὄψει προσώπου καὶ ἐν βλῆ τῇ στάσει τῆς θυσταχῶς γυναικός. Τὰ ἐνδύματα καὶ αὐτῆς καὶ τῆς μικρᾶς αὐτῆς κόρης εἶναι πλούσια, καὶ τοῦτο ἔτι μάλλον καθιστᾷ δραματικωτέραν τὴν ἀπελπισίαν. Πρὸ τῆς πόλης τῆς εἰρκτῆς κἀθίηται ἐν χειρὸς κἀκρᾷ ἀπαθείᾳ ὁ στρατιωτῆς φύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου, ἐπισθεν δὲ αὐτοῦ ἴσταται, ἐν φυσικωτάτῃ πάλιν στάσει, ἕτερος στρατιωτῆς παρατηρῶν τὴν ὀδυρομένην γυναῖκα καὶ οὐδὲλως συγκινούμενος. Καὶ τὸ φύλλον τῆς ἀφημερίδος ἀκόμη, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ πρώτου στρατιώτου κείμενον, ἔχει τὴν σημασίαν του· εἶναι τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος *Le cri du peuple* (ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ), ἣν συνέταττεν ὁ αἰμοφόρος Μαρᾶ, τὸ τέρας ἐκεῖνο, τὸν φόνον τοῦ ὁποῖου ἐπεχείρησαν ἡ ἡρωὶς Καρλόττα Καρδαί, ἡ οὐσιασθεῖσα ἑπὶ τῶν ἀπαλλοτῆ τῶν νόσμων τοῦ παραφόρου ἐκείνου δημογῶγος καὶ θηρίου. Εἰς τὸ εἶδος τῆς εἰκόνης φαίνονται δύο γυναῖκες τοῦ λαοῦ συνδεδεμέναι· εἶναι αὐταὶ ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων τῶν λαθουσῶν μέρος ἐνεργὸν εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἐπαναστάσιν διαπραχθέντα κακουργήματα.

Γνωστὸν εἶναι ἐκ τῆς ἱστορίας πῶσον φρικώδεις ἦσαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Παρισίῳ. "Προσηγγίζων εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν, διηγεῖται Ἄγγλος τις μεταθῆς τότε εἰς Παρισίους, μάτην ἀνέμενον νὰ ἴδῃ τὴν κίνησιν ἐκείνην τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀγγέλλουσαν τὴν γαλλίαν μεγαλοπέλειος· τὰ πάντα ἦσαν ἔρημα καὶ ἀσέλγη νεκρὰ. Διασχίζων δὲ τὴν πόλιν ἠδονόνην τὴν ἄφροναν παραχρῆν, ἣτις καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἐν μέσῳ φοβεροῦ τινος κατακλυσμοῦ. Ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν ταῖς πλαταῖσις οὐδὲν ἄλλο ἤκουε τις ἢ τὰς φωνὰς τῶν ἀφημεριδοπωλῶν, ἐξ χιλιάδων μικρῶν παιδῶν καὶ μεγάλων ἀνδρῶν, οἵτινες ἔρχοντο πωλοῦντες φυλλάδια καὶ ἐφημερίδας. Διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκάστη ὥρα ἐβλεπον ἀναγινωσκόμενον νέαν ἐφημερίδα. Τὸ κέντρον δὲ, ἐξ οὗ ἐξήρχοντο ὅλα τὰ φύλλα ταῦτα, ἦτο τὸ *Palais royal*, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ ἡ κορυφαία ἐπαναστατικὴ ἐστία. Τὰς ἀρίστους ταύτας φωνὰς διεβέχοντο ἴσχυι ἀσπλίγγων, προσκαλοῦντες τὸν ὄχλον — καὶ ἐσπευδὸν ὁ ὄχλος πρὸς τὸ μέρος,

ὅθεν ἤροδοντο οἱ ἴσχυι καὶ οὖοι βήτορες ἡγάρουον ἐν δεικθρῷ μετ' ὀλίγον ὁ ὄχλος ἐκείνος, ὡς χεῖμαρρος ὄρηκτικός, ὀδηγούμενος ὑπὸ τῶν δημογῶγῶν, ἐχόντο ἀγαλνίωτος εἰς διαφόρους διεθυβύσεις καὶ διέπραττε τὰ στυγερῶτερα κακουργήματα. Οἰκία καὶ μαγαζεῖα διηρπάζοντο, ἄνδρες καὶ γυναῖκες εὐόροντο εἰς τὰς ὁδοὺς· αὐγεῖς ἀπηγχώνιζοντο εἰς τοὺς φανούς, καὶ ἐν γένει ὁ ὄχλος παράφορος γενόμενος παρεδίδοτο εἰς τὴν ἀκαθάρτην τῆς καταστροφῆς μανίαν. Εἰς τοῦτο δέον νὰ προστεθῇ ὅτι δωδεκακχιλίωι ἔργαται εὐρίσκοντο ἀνευ ἐργασίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνευ ἄρτου. Αἱ οἰκονομείαι αὐτῶν ἐπέλειον καὶ πρὸς προμήθειαν ἄρτου ἐλαχιστοῦ τὰ ἀρτοποιεῖα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄρτος τῆν κακῆς ποιότητος, ὁ ὄχλος ἤρτατο ὑποπευθόμενος ἐπὶ οἱ ἀρτοποιαὶ ἀδηλητηρίαζον τὸν ἄρτον, ἐπερ ἐπροξέειν καὶ τὴν τότε ἐνοκῆσαν βουαντερεῖαν. Πολλοὶ τῶν ἀρτοποιῶν ὄλωσ ἀθῶσι ἐφονεύθησαν μόνον ἐπὶ τῇ ἀσασίμῳ ταύτῃ διαπίσει. Κατὰ τὸν Ὀκτωβρίον τοῦ ἔτους 1789 ἡ γενική κραυγὴ ἐν Παρισίῳ ἦτο· "Ἄρτος! Ἄρτος!"

Ἦς κάλαμος ἤδονατο νὰ περιγράψῃ εἰλας τὰς τότε ἐν Παρισίῳ συμβάσεις ἀπεισίου σκηνῶν; Πολλοὶ ἱστοριογράφοι, καὶ ἴλλοι καὶ ἐνοῖ, ἐξέθεσαν τὰ τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλ' ὡς λέγει ὁ Λαμαρτίνος, οὐδαὶς παρέστῃος τὰ συμβῆντα ἐν βλῆ τῇ γυνῆ αὐτῶν φρικῆ. Καὶ πότε συνέβαινον ταῦτα; Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν οἱ Ἀυτοκρατοὶ κατεῖχον τὴν Βαλκωνοῖνην, τὸ πρὸς τὸ Βέλγιον ἀνόρον τῆς Γαλλίας, οἱ Ἄγγλοι τὴν Τουλῶνα, τὸν μέγαν ναύσταθμον, καὶ οἱ Βανδαῖοι διετέλουον ἐν φανερῇ κατὰ τῆς δημοκρατίας στάσει!

Τὸ περιεργόν εἶναι ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις τοῦ πένθους καὶ τῶν αἰμάτων, καθ' ἃς οὐδένος ἡ κεφαλὴ ἴστατο στερεὰ ἐπὶ τῶν ὤμων, ἡ εὐθυμία τοῦ γαλλικοῦ χαρακτῆρος ἀνέδειξε τὰς λάμψεις αὐτῆς. Ἐν παράδειγμα μετὰ τὸ πολλῶν. Ἦτο ἡμέρα προχρῆρὰ καὶ ὑγρὰ τοῦ Νοεμβρίου· ἐν τῇ Πλαταίᾳ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ λαμψήμος, ἡ ἀπαισία ἐφεύρεσις τοῦ ἱατροῦ Γκιλλοτίνου, ἐξέτελει τὸ αἰματηρὸν τῆς ἔργου. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐμελλον νὰ οὐσιασθῶσι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦτο καὶ ὁ Bailly, γέρον λεπτότατος ἐνδοξομένος. Εἰς τῶν παροιστῶν ἀποταινόμενος πρὸς αὐτόν, τῷ εἶπε: "Φοβεῖσαι; Bailly, τρέμεις;" — "Ὅχι, φίλε μου, ἀπεκρίθη μετῶν ὁ γέρον, δὲν τρέμω ἀπὸ φόβου, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ φόβου!" — "Ἐν ἔταρτον τῆς ὕρας μετὰ ταῦτα ἔπεσε καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ αἰματοφόρῳ κοφίνῳ. Ὁ Bailly ἦτο συγγραφεὺς διακρηθῆς, γνωστός ἰδίως γενόμενος διὰ τὴν ἱστορίαν του τῆς Ἀστρονομίας, ἣτις διασπείνεται εἰς τρία μεγάλα μέρη (α'. τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀστρονομίας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· β'. παρὰ τοῖς νεωτέρους, καὶ γ'. παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς.) Ἡ Ἐπαναστάσις ἀπέσπασεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν προσφιλῶν αὐτῷ μελετῶν καὶ τὸν ἐβρίθων εἰς τὴν τύβην τῶν πολιτικῶν. Διορισθεὶς δῆμαρχος τῶν Παρισίων ἠθέλησε νὰ διαλύσῃ διὰ τῆς θέας τὰς ἐν τῇ Παδίῳ τοῦ Ἄρεως θοροθώδεις συναθροῖσεις. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς προδοσία κατὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ λαοῦ· ὁ Bailly συληθήθη καὶ κτεδικασθῆ εἰς θάνατον.

Ὁ Κάμιλλος Desmoullins ἐν τῇ οἰκῷ του.

(Μετὰ εἰκόνας, δρα σελ. 318.)

Ὁ ἱστοριογράφος Quinet, ὁ αὐτοπρὸς τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ἐκπικρῆς, λέγει ὅτι

ΤΟ ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ.

Διήγημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Ε.

ἮΤΑΝ ἐκρούσαμεν τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἡ γυνὴ τοῦ Τίφφ καταγίνοτο εἰς τὴν περιπόλιον τῶν δύο μικροτέρων τέκνων τῆς, ἐν τῷ ἕτερον τέκνον ἐσπευσε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν. Ἐν τῷ δωματίῳ ἐκἀθήνητο ἡ Κυρία Πάροσθ καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Μαρία Ἄνια. Ἀμφότεραι ἠγέρθησαν τεταραγμέναι καὶ ἐζήτουον ν' ἀπέλθωσιν.

Μὴ φεύγατε, εἶπεν ὁ Στάμφορδ· ἤλθομεν νὰ ζητήσωμεν τὸν σκύλον. — Μὴ φοβεῖσθε προσέθηκε πρὸς τοὺς παῖδας, οἵτινες ἐφαίνοντο δυσηραστημένοι διὰ τοῦτο· θὰ σὰς τὸν ἐπιστρέψωμεν πάλιν.

Ὁ σκύλος ἦτο ἐκ τῶν κυνηγετικῶν μὲ θραχεῖς πόδας, ἀλλὰ μὲ βλέμμα πλήρες νοημοσύνης· ἔκειτο ἐπὶ τάπητος καὶ πλησίον αὐτοῦ ἐκῆθητο μικρὸν κορδαῖον.

Ἦως ὀνομάζει τὸν σκύλον; ἠρώτησα τὴν κόρην. — Σπουδὲ τὸ λέγουσιν, μοὶ ἀπήντησε, καὶ ἡ μητέρα λέγειε τὸ εἶναι ἰδικός μου. Δὲν εἶναι ἀλγῆται, μήτέρα;

Τὰ δύο σελίνια καὶ ἡ μία πόννα, ἦν μὰς ὄφειλαν ὁ Βάρτελ, ἐπληρώθησαν ἀπὸ τῶν κ. Βίλλην, εἶπεν ἡ σὺζυγος τοῦ Τίφφ. Τὸν σκύλον δῖμος ἡμπερεῖ νὰ ζητήσῃ ὁ Βάρτελ.

Δὲν πιστεύω νὰ τὸν ζητήσῃ, εἶπεν ὁ Στάμφορδ.

Ὅτε ἀνεχωρήσωμεν ἡ Τίφφ ἔκλειεν ἀγνοῶ διασί.

Τί θέλεις τὸν σκύλον; ἠρώτησα τὸν ἀδελφόν μου ἅμα ἐξήλομεν τῆς οἰκίας.

Ἦτοσθῆναι ἐπὶ τοῦ σκύλου θὰ δονηθῶ νὰ εἶδω τὸν Βάρτελ, μοὶ ἀπεκρίθη, ἀρκεῖ νὰ ἐπισηκεφθῶ μετ' αὐτοῦ δύο ἢ τρεῖς πόλεις. Οἱ σκύλοι ἔχουσι καλὸν μνημονικὸν καὶ ἐνθυμοῦνται τὰ μέρη ἔπου διέμειναν.

Τώρα, Στάμφορδ, εἶπέ μοι τί διὰ τὸ κινθῆτιον, ἐξηκολούθησα. — Μόρα, μοὶ ἀπήντησε, μὴ ἐρωτῆς καὶ ἐσο εὐχαριστημένη ἐπὶ δὲν εἶσαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ γνωρίζῃς αὐτὰ τὰ δυσάρεστα πράγματα.

Θὰ ἤμην εὐχαριστημένη, τῷ εἶπον, ἐὰν δὲν ἐγνώριζον οὐδὲν ἀλλὰ δυστυχῶς πολλὰ γνωρίζω περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Ἄλλ' ὁ Στάμφορδ δὲν ἠθέλησε νὰ μοὶ εἶπῃ πλείωτερα.

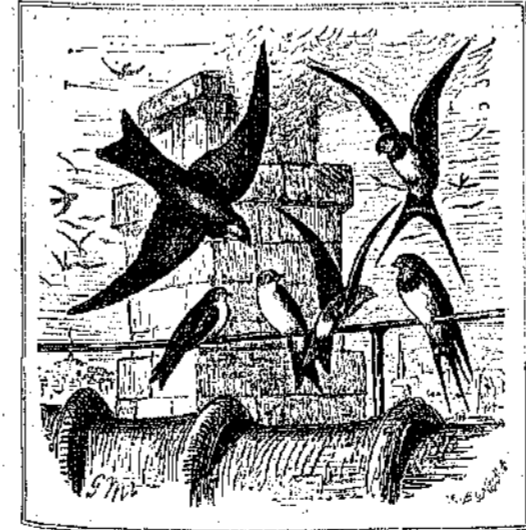
Στ.

Ὅτι μοὶ ἀπεκρύφθη ὁ ἀδελφός μου ἐμάθον παρὰ τοῦ κ. Ρέδγαϊτ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν πρὶν ἢ ἀπέλθω οἰκάδα. Ὁ κ. Ρέδγαϊτ καὶ ὁ Στάμφορδ ἔσχον μακρὰν συνέταξιν, ἐγὼ δὲ διηγήθη τῇ Ἐπιπῃ ὅσα ἠκούσαμεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πρέκτερ. Ἡ Ἐπιπῃ περισσότερο ἐλυπῆθη διὰ τὴν Κλάραν καὶ διὰ τὴν μητέρα τῆς ἣ ὅσον ἀργίσθη κατὰ τοῦ Πρέκτερ καὶ τοῦ φοβεροῦ Πάδλου.

Δὲν εἶσαι ἐχθρὸς ἐπικινδύνου, τῷ εἶπον. — Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἦμαι ἐχθρὸς οὐδένος, μοὶ ἀπήντησεν.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰσῆλθον ὁ Οὐγὸς καὶ ὁ Θωμᾶς, εἰς οὗς διηγήθημεν τὰ συμβῆντα τῆς ἡμέρας. Ὁ Οὐγὸς ἐγέλασεν· ἀλλὰ τότε εἰσῆλθεν ὁ κ. Ρέδγαϊτ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Στάμφορδ, καὶ ὁ κ. Ρέδγαϊτ εἶπεν·

Ὁ Στάμφορδ ὅ' ἀναχώρησεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Πρέπει νὰ ἐπακριβώσωμεν τὸ μυστήριον

τῆς κλοπῆς, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ καταλλήλτερος πρὸς τοῦτο ἄνθρωπος.

Ἐνόμιζον, παρετήρησεν ὁ Οὐγὸς, ἐπὶ ὁ κ. Βίλλης ἀνέλαβε τὴν ὀπίσθεον, καὶ ἐπὶ ὄφρον ἦθη τὸ ἴχνη.

Πολλὰ εἶναι τὰ ἴχνη, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρακολουθώσωμεν, ἀπήντησεν ὁ κ. Ρέδγαϊτ. Ἐβρομεν ἦδη τὰ ἴχνη τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἦτο μετὰ τοῦ Βάρτελ τὴν νύκτα τῆς κλοπῆς.

Τοῦτο μοὶ ἐφάνη παράδοτον, διότι ἐνόμιζον ἐπὶ ὁ κ. Ρέδγαϊτ ἦτο ὁ ἀνὴρ ὁ μετὰ τοῦ Βάρτελ θαθαίς. Διὸ ὀπέθετον ἐπὶ ὁ κ. Ρέδγαϊτ εἶχε πάλιν ἀπολέσει τὸ μνημονικὸν του.

Ὁ Βάρτελ ἄφραση ἀναχωρήσας κινθῆτιον, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ρέδγαϊτ, ἀλλὰ τὸ κινθῆτιον τοῦτο φαίνεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν σὺντροφόν του, ὅστις ἀκαλεῖται Φαίρκαλο. Γνωρίζετε αὐτὴν τὴν ὁμοιότητα;

Ὁ κ. Ρέδγαϊτ ἐκράτει δύο φωτογραφικὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας ἀπέθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. (Ὅρα τὴν εἰκόνα.) Ὅλοι τὸς εἶδον.

Ἀμφότεραι αἱ εἰκόνας εἶναι ἰδικαί σου, εἶπεν ἡ Ἐπιπῃ πρώτη.

Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ κ. Ρέδγαϊτ· ἡ μία εἶναι ἰδική μου, ἀλλ' ἡ ἄλλη ἐγένετο εἰς Λόγγπορτ, ἔπου ἐγὼ οὐδέποτε μετέβην. Ἐταῖ δὲ αὐτῇ ἡ φωτογραφία τοῦ Διουσιῶνος Φαίρκαλο. Ἦγνόνου ἐπὶ εἶχον ζῶνα ἀδελφόν, περὶ οὗ οὐδὲν τι ποτὲ ἤκουσα. Ἄλλ' ὁ Στάμφορδ ὅ' ἀνακαλύθη τὴν ἀλήθειαν, ἂν ἦται δυνάστην. Μία τῶν εἰκόνων μου εὐρήθη ἐν τῇ κινθῆτιῳ. Ἄλλ' ἡ ἄλλη εἰκόνα μὲ ὁμοιάζει πολὺ, δὲν εἶναι θῦμα ἰδική μου. Καίρω δὲ ἐπὶ αἰσθάνομαι ἐπὶ ἐγὼ δὲν ἔκλεψε τὸ χρηματοκιθῆτιον χωρὶς νὰ τὸ ἤξευρα.

Προσωπικὴ ὁμοιότης δὲν δύναται νὰ διαρρηθῇ χρηματοκιθῆτιον ἀνευ κλειδῶς, εἶπεν ὁ Οὐγὸς.

Ἦγάρουοισιν ἀκόμη δυσκολία, παρετήρησεν ὁ κ. Ρέδγαϊτ, τὰς ὁποίας θὰ ἐτομαλῶν, ἐλπίζω, ὁ Στάμφορδ. Πολλὰκις ἐπεθύμησα νὰ ἔχω ἀδελφόν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ἐπὶ καὶ τώρα τὸ ἐπιθυμῶ.

Ὁ κ. Ρέδγαϊτ εἰκόνας ταῦτα, ἀπῆλθε τοῦ γραφείου, καὶ ὁ Θωμᾶς τὸν παρεκολούθησεν ὅπως τὸν ἐρωτήσῃ τι περὶ τῆς ἀποθήκης τοῦ σιδῆρου. Ἀμέσως ἡ Ἐπιπῃ καὶ ὁ Στάμφορδ ἤρταντο συνδιαλεγόμενοι· ἀμφότεροι ἐφαίνοντο πλήρως ἐλλέθων καὶ εὐτυχῆς.

Καὶ ἐγὼ ἠτομαζόμην νὰ ἀπέλθω· ἀλλ' ὁ Οὐγὸς μὲ ἐκράτησεν ὁμιλῶν μοι περὶ διαφόρων πραγμάτων.

Ἐχω πολλὴν ἐργασίαν, τῷ εἶπον.

Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, μοὶ ἀπήντησε, καὶ ἐξηκολούθησεν τὴν ὁμιλίαν του.

Ὁ Οὐγὸς εἶπαι εἰς ἄλλον δυσκοινωμένης.

Στ.

Ἄνταπόδοσις καὶ ἐπιστροφή ὑπὸ Στάμφορδ Νεβισῶνος.

Α'.

Ὁ πατήρ μου πολλάκις ἔλεγεν· "Ὁ τίμιος ἄνθρωπος δὲν πρέπει ν' ἀπεκρίνεται ποτὲ· οὐδὲν χειρότερον τῆς παντοδυναμίας τοῦ κακοῦ." Σχεδὸν ἐνόμιζον ἐπὶ εἶμαι μοὶ αἱ προστάθειαι ὅ' ἀπέθανον εἰς μάτην, καὶ ἐπὶ τὸ ἄνομά μου ἐπεσοκιάσθη ὑπὸ μυστηριώδους τινὸς ἐπιρροῆς. Μετὰ τὴν ἐν τ

τός. Καί ἀνέμιζον ὅτι ὁ πατήρ τῆς εὐρῆς σχεδὸν νὰ μὲ κατατρέψῃ ἀνταλῶς. Τοῦτο δὲ ἀπῆρχετο μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς γλυκείας Ἐπιπῆς ὡς ὁ μελαγχολικὸς πέπλος μακροῦ ἀδικαίεπτου χερμῶνος. Ἐλεγον κατ' ἐμαυτὸν. "Ἦ Ἐπιπῆ ἀμφιβάλλει ἴσως περὶ ἐμοῦ;" Ἡ οὐκί τῆς πιθανότητος ταύτης μὲ καθίστα ἀδίκον καὶ ἀγνώμονα καὶ τότε ἀκόμη, ὅτε ἡ Ἐπιπῆ ἐξήτει νὰ μὲ παρηγορήσῃ διὰ ἐνθαρρυντικῶν διαμαρτυριῶν. Πῶς δὲ δευσευδοῦσαν αἱ σκιά καὶ αἱ ἀμφιβολαὶ αὐταί; Πῶς περιμένοντες καὶ ὑπομένοντες εἰσῆλθοντες εἰς τὴν λάμψιν τοῦ φω-

— "Ὅχι, μοὶ ἀπεκρίθη. Θὰ ἦτο τρομερὸν πρῶγμα, ἂν τὸν φυλακίσωμεν καὶ αὐτὸς ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀδελφός μου. Πρέπει ν' ἀνακαλύψῃς, εἰ δυνατόν, τίς εἶναι καὶ νὰ τὸν πείσῃς ν' ἀπέλθῃ τῆς χώρας. Ἴσως ἀλλαγῶς σουετισθῇ.

Ὁ Βίλλης εὐρίσκειτο ἐν Γριμφὸρδῃ, ὅπου εἶχε ἀμυδρὴ κλοπὴ σχεδὸν ὅμοια πρὸς τὴν τοῦ γραφείου μας. Μετέβη προηγουμένως καὶ εἰς Μάγχεστρίαν καὶ εἰς Λόγκπορτ χωρὶς ὄμιλος ν' ἀνακαλύψῃ τι δυνάμενον νὰ διαχύσῃ φῶς ἐπὶ τῆς μυστηριώδους παρ' ἧρην κλοπῆς. Ἴσως ἐν παρ-

οῖνοπολεῖον. Ἦτο ἀνὴρ ὡς πενηντοετούτης, σχεδὸν λευκόθροξ καὶ ἀρυσθρὸς τὸ πρόσωπον. Τῆς διηγήθη τὴν αἰτίαν τῆς ἐλευσέως μου.

— Πραγματικῶς ἔδωκα χρήματά τινα εἰς τὸν Πάδλεϋν, μοὶ εἶπε· μὲ συγχωρεῖτε νὰ ἴδω τὸ χαρτονόμισμα;

Τῆς εἶδει τὸ χαρτονόμισμα, καὶ ἀνεγνώρισεν ὅτι εἶχε διέλθει τοῦτο διὰ τῶν χειρῶν του. Ἐξήτασε τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ χαρτονομίσματος, εἶπε ἦσαν σημειωμένα ὀνόματά τινα, καὶ ἐπιδεικνύων μοὶ ἐν τῶν ὀνομάτων τούτων, τὸ τοῦ Ἐρρίκου Σίμφωνος, μοὶ εἶπεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ο ΚΑΜΙΛΛΟΣ DESMOULINS ΕΝ ΤΩΙ ΟΙΚΩΙ ΤΟΥ.

— Ἄγνοῦ. Τοῦτο μόνον ἤξεύρα ὅτι ἡ νύξ εἶχε παρέλθει καὶ ὅτι ἐγράφα ἦδη ἡμέρα φαινή καὶ ἀκτινοβόλος!

β.

Ὁ Βίλλης ἐν ἀρχῇ εἶχε τὴν ὑπόψιν ὅτι ὁ κ. Ρέδγαϊτ ἐκλεφεν αὐτόν, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἠνοιχθῆ τὸ κιβώτιον τοῦ Βάρτελ, συνέλασεν ὁ κ. Ρέδγαϊτ τὴν ἰδέαν ὅτι ἔχει ἄγνωστον τινα ἀδελφόν.

— Πολλὰκις ἐπεθύμησα νὰ ἔχω συγγενῆ ἐξ αἵματος, ἔλεγεν· ἀλλ' ἴσως εἶναι καλλίτερον εἶναι εἶμαι μόνος ἐν τῷ κόσμῳ. Καλλίτερον θεοβαίως νὰ μὴ ἔχῃ τις ἀδελφόν, ἢ νὰ ἔχῃ ἀδελφόν κακόν.

Ἀπεφασίσθη τέλος νὰ μεταβῇ εἰς Λόγκπορτ καὶ νὰ παραλάβῃ μετ' ἐμοῦ τὸν σκόλον τοῦ Βάρτελ.

— Τί νὰ κάμω, ἀν εὖρον ἐκεῖ τὸν Βάρτελ; ἤρωτησα τὸν κ. Ρέδγαϊτ. Ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἀστυνομίαν;

ἠκολοθεῖται ὑπὸ τοῦ σκόλου τοῦ Βάρτελ, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύψῃ τι. Ὁ σκόλος οὗτος δὲν ἤθελε νὰ μὲ παρακολουθήσῃ, ὥστε ἠναγκάσθην νὰ παραλάβω μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ Τίφφ, ὅστις δεκαετῆς τὴν ἡλικίαν εἶχε μεγάλῃ ἀγάπην πρὸς τὰ ζῶα. Ἦτο παιδίον εὐφυῆς καὶ νοῆμον πολὺ.

Ὅτε τὴν ἐπομένην πρωίαν μετέβην μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ σκόλου εἰς τὸν αἰθροδρομικὸν σταθμὸν, πολλοὶ μικροὶ συμμαθηταὶ τοῦ ἦλθον πρὸς ἀποχαιρετισμὸν του.

Ἐφθάσαμεν εἰς Μάγχεστρίαν καὶ ἡ πρώτη μου φροντίς ἦτο ν' ἀνεύρω τὸν Τόππερ, παρ' οὗ ὁ Πάδλεϋ ἔλαβε τὸ χαρτονόμισμα, ἔπειτα παρέδωκε τῷ Πρέκτερ. Ὁ σκόλος ἦτο παροφθαλμιώμενος καὶ ἔμενε πλησίον τοῦ μικροῦ Τίφφ. Τοῦτο μοὶ ἀπέδεικνεν ὅτι ἡ Μαγχεστρία πέν ἡμέρας πρὸς τὴν διαμονὴν τοῦ Βάρτελ· ἄλλως ὁ σκόλος θὰ ἐγνώριζε τὰς ὁδοὺς.

Εὐδόκως εὖρον τὸν Τόππερ, ὅστις ἐκράτει

— Αὐτὸς εἶναι ὁ δούς μοι τὸ χαρτονόμισμα, ἀλλ' ἦτο ἄνθρωπος ἔνοος.

Μοὶ ἐπρότεινε νὰ λάβῃ ὅπως τὸ χαρτονόμισμα. Τῆς εἶπον ὅτι ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι νὰ ἐκφοβίσω τὸν Πάδλεϋν.

— Εὐδόκως ἐφοβίσεται, μοὶ εἶπεν ὁ Τόππερ· εὖρον τὸν ἀνθρωπον ἔτιον ὡς ἐφημεριδογράφον· εἶχεν ἄλλοτε καλὴν θέσιν ἐν τῇ ἡραφείῳ ἐφημερίδῳ τινός, ἀλλ' ἐφολακίσθη πρὸ χροῦνον ἐπὶ καταχρήσει.

Τὸν σκόλον καὶ τὸν παῖδα ἄφησα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Ὁ παῖς εὖρε τὴν πόλιν τῆς Μαγχεστρίας μονότονον, καὶ ὅτε ἐπέστρεψα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μοὶ εἶπεν ὅτι ἡ Μαγχεστρία δὲν τῷ ἀρέσκει διόλου, διότι δὲν εὐρίσκει ἄλλα παιδιὰ μεθ' ὧν νὰ συμπλάσῃ.

Γ.

Τὴν ἐπιούσαν μετέβην εἰς Λόγκπορτ. Ὁ σκόλος ἀμέσως ἐφάνη ὅτι εὐρίσκειται εἰς μέ-

ρος γνωστὸν αὐτῷ, διότι ἤρξατο πηδῶν ἐδ-
θῆμας.

— Εἶπέ τῷ, εἶπον εἰς τὸν παῖδα, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του.

— Πήγαυε! ἐφώνησεν ὁ παῖς, καὶ ὁ σκόλος ἤρξατο τρέχων ἐμπρός.

Ἀφήσαντες τὸ κέντρον τῆς πόλεως μετέβην εἰς μίαν τῶν ῥυπαρῶν συνοικιῶν. Ὁ σκόλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Μελθούρηνης, πληρῆ πεπαλαιωμένων οἰκιῶν καὶ σκοτεινῶν οὐνοκαλειῶν. Φθάσαντες πρὸ τῆς οἰκίας, τῆς φερούσης τὸν ἀρ. 82, ὁ σκόλος ἀνῆλθε τὴν κλίμακα καὶ ἤρξατο ἡλακτῶν ὡς νὰ ἐξήτει νὰ τῷ ἀνοίξαι τὴν θύραν. Ἐφώνησα τὸν σκόλον καὶ ἐπατήθημεν εἰς τὴν πόλιν.

Μετὰ μίαν ὥραν μετέβην μόνος εἰς τὴν ὁδὸν ἀρ. 82 οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Μελθούρηνης.

— Ἡξέορις τίς κατοικεῖ εἰς τὸν ἀρ. 82; ἤρωτησα ἀστυνομικὸν κλητῆρα, ἰσάμενον ἐκεῖ πλησίον.

— Πολλοὶ καὶ διάφοροι ἄνθρωποι κατοικοῦν ἐκεῖ· εἶναι εἶδος ξενοδοχεῖου.

— Καλὸν ξενοδοχεῖον; ἤρωτησα πάλιν.

— Ἄγνοῦ, μοὶ ἀπήντησε λακωνικῶς.

Τῆς εἶπον τότε ὅτι ζητῶ τὸν ἀδελφόν ἐνὸς φίλου μου, καὶ ὅτι ὑποθέτω ὅτι ὁ ζητούμενος κατοικεῖ ἐν ἀρ. 82.

— Ὁ Σπάρλιγκ δύναιτο νὰ σᾶς δώσῃ θετικὰς πληροφορίες. Ὁ Ἰωάννης Σπάρλιγκ κατοικεῖ εἰς τὸν ἀρ. 82. Ταῦτα εἶπὼν ὁ κλητῆρ ἀπέβη.

Ἡ θύρα τῆς οἰκίας ἦτο ἀνοιχτή· εἰσῆλθον καὶ ἔκρουσα. Θύρα τις τοῦ κάτω πατώματος ἠνοιχθῆ, καὶ μικρὸς ἄνθρωπος γέρων ἦλθε πρὸς ἐμέ· Τὰ ἐνόματα τοῦ ἦσαν πολὺ πλατῆα διὰ τὸ ἰσχνόν του σῶμα· αἱ χεῖρές του ἔτρεμον.

— Σεῖς εἶσθε ὁ Ἰωάννης Σπάρλιγκ; ἤρωτησα.

— Τί μὲ θέλατε; μοὶ ἀπεκρίθη.

— Ἐν πρώτοις, ἐπανελάθον, θέλω νὰ μάθω ἀν ὤμας εἶσθε ὁ Ἰωάννης Σπάρλιγκ.

— Ναί, ἐγὼ εἶμαι.

— Εἶναι ὁ Γρίπ ἀνταῦθα;

— Τίς Γρίπ;

— Πού εἶναι ὁ Γρίπ; ἤρωτησα πάλιν.

Ὁ ἄνθρωπος ἐφάνητο ὅτι οὐδὲν ἐγνώριζεν.

— Εἶναι ὁ Φαίρικω ἀνταῦθα; ἤρωτησα μετ' ὀλίγον.

Ἐκ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Σπάρλιγκ ἐνόησα ὅτι ὁ Φαίρικω δὲν εὐρίσκειτο μακρὰν. Μετὰ πολλοὺς διαταγῆς μοὶ ἀπήντησεν.

— Ὁ Διονύσιος Φαίρικω; . . . Νὰ ἐνθυμηθῶ . . . Ναί, ἐδῶ εἶναι· ἀλλ' εἶναι πολὺ πάλιν ἀσθενής· δὲν ἠμπορεῖ νὰ κινηθῇ . . .

— Πρέπει νὰ τὸν ἴδω.

— Ἐννοῶ— ἀνοῦ, ἀπήντησεν ὁ γέρων . . . ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι ἀσθενεῖς βαρῶς . . . καὶ πρὸ πολλοῦ.

Ταῦτα εἰπὼν ἀνῆλθε τὴν κλίμακα καὶ ἐγὼ

τὸν παρηκολούθησα. Ἀνῆλθοντες μέχρι τοῦ ἀνωτάτου πατώματος τῆς οἰκίας. Ἐκεῖ ἦνοιξε μίαν θύραν καὶ μὲ εἰσῆγγαγεν ἐντὸς μικροῦ κοιτώματος, ἐν τινι γωνίᾳ τοῦ ὁποίου εὐρίσκειτο πτωχική κλίνη. Ἐπ' αὐτῆς κατέκειτο ἀνὴρ. Ἐάν δὲν ἐγνώριζον ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο θανατόν, θὰ ὑπέθετον ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἦτο ὁ κ. Ρέδγαϊτ— μετὰ μακρὰν νόσον.

— Διονύσιε, τῷ εἶπεν ὁ Σπάρλιγκ· ἐδῶ εἶναι Κύριος ὅστις θέλει νὰ ἴδῃ τὸν Γρίπ· ἀλλ' ὁ Γρίπ ἀνεχώρησεν καὶ ὁ Κύριος θέλει νὰ ἴδῃ ἐσά. Τῆς εἶπον ὅτι ἦσο ἀσθενής πρὸ πολλοῦ— πρὸ ἐτών.

— Ἐννοῶ τί τοῦτο σημαίνει, εἶπεν ὁ κατα-

νὰ φωνάξῃ τοὺς φίλους του, καὶ ταῦτα λέγων ἐγέλα ἀλλόκοτα.

— Καὶ ἐφώνησας τοὺς φίλους σου;

— Δὲν ἔχω φίλους, μοὶ ἀπήντησε· Ὁ ἀποθάνω ἐδῶ ὡς ποντικὸς εἰς τὴν τρύπαν του. Ὁ Σπάρλιγκ νομίζει ὅτι ἔχω προμηνῶνα χρήματα, καὶ μὲ κρατεῖ ἐδῶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τὰ εὖρη θταν ἐγὼ . . . ἀναχωρήσω. Ἴσως ἐδωροδοκήθῃ.

— Ὁ Γρίπ ἀνεχώρησεν; ἤρωτησα πάλιν.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Φαίρικω ἀνεφάνη μῖσος διαβολικόν.

— Ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ δεμένος χειροπόδαρ, εἶπε, καὶ ὁ κακούργος ἐκεῖνος τρέχει ἐλεύθερος μὲ τὰ χρήματα, διὰ τὰ ὅποια ἐγὼ ἐπάλησα καὶ τὸ σῶμά μου καὶ τὴν ψυχὴν μου!

— Αὐτὸς ἔλαβε τὰ χαρτονόμισματα τοῦ κ. Ρέδγαϊτ;

— Αὐτὸς ἔλαβε ὅλα— ὅλα, μοὶ ἀπήντησεν. Εἶχα ἓνα σκόλον καὶ ὅτε, τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ὑπῆγα εἰς τὸ νοσοκομεῖον, παρεκάλεσα τὸν Γρίπ νὰ περιποιηθῇ τὸν σκόλον ἕως ὅτου ἐπιστρέψω. Τὸν ἐπέρω μαζὺ τοῦ εἰς Σβάρφτω, καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι ἀπόθανεν ἐκεῖ· πιστεύω ὅτι ὁ κακούργος τὸν ἐφόνευσεν.

— Καὶ ὁ σκόλος ἀνομάζετο Σπούτ; ἤρωτησα.

— Ναί, μοὶ ἀπήντησεν· ἦτο σκόλος κυνηγετικὸς μὲ μικροὺς πίδακας, ἀλλ' εὐφυῆς ὡς ἄνθρωπος.

— Τὸν σκόλον αὐτὸν ἔχω ἐδῶ μαζὺ μου, εἶπον· ὁ Γρίπ τὸν ἄφησεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, εἶπε ἔκατοικε.

— Πρέπει νὰ μοῦ φέρετε τὸν σκόλον, εἶπεν ὁ ἀνὴρ μὲ φωνὴν ἀγρίαν. Δὲν θὰ ζῆσω πολὺ, καὶ ἔπειτα τὸν λαμβάνετε πάλιν· ἀλλὰ νὰ τὸν ἀγαπᾶτε. Ὁ κακούργος μὲ ἡγάτα λέγων ὅτι λυπεῖται τὸν σκόλον.

— Ἦλθα, τῷ εἶπον, διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κ. Ρέδγαϊτ.

“Ο κ. Ρέδγαϊτ ἐκράτει δύο φωτογραφίας . . .”

καίμενος· τὸ παιγνίδι ἐταλείωσεν καὶ διὰ τοῦτο πρῶτος δὲν λυποῦμαι.

Ὁ Σπάρλιγκ ἐταράχθη καὶ ἤρξατο ἐξηγῶν μοι ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀσθενείας του ὁ Διονύσιος ἐφάνητο κατελιγημένος ὑπὸ μονομανίας τινός.

— Ἀπελλεῖ εἶπον πρὸς τὸν γέροντα. Οὗτος ἀπῆλθε καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἤκουσα κατελθόντα τὴν κλίμακα ἔλαβα ἐξόλιον κάθισμα καὶ ἐκάθησα παρὰ τὴν κλίνη. Ὁ ἀσθενής μὲ παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματός· τέλος δὲ εἶπεν·

— Ἦλθετε πολὺ ἀργά. Ὁ νέος βοηθὸς τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος μ' ἐπισκέπτεται, ὀλίγας ἐλπίδας περὶ ἐμοῦ ἔχει. Ναί, ἦλθετε πολὺ ἀργά.

— Δὲν ἤξεύρω· ἔχω κἄτι ἐδῶ μέσα, ὡς νὰ εἶχον σφαῖραν κανονίου πυρομνήην, καὶ μοὶ ἐδέχοντο τὸ στήθος του. Ὁ ἱατρὸς εἶπε πρὸς τὸν Σπάρλιγκ. Καλὰ θὰ ἔκαμινεν ὁ ἄρρωστος

— Τὸ γνωρίζω, μοὶ ἀπήντησε· οὐκ ἔδλεπον ἔταν σεῖς δὲν μὲ ἐβλέπετε· εἶδον καὶ τὴν θυγάτερα τοῦ Ρέδγαϊτ. Ὁ Γρίπ μοὶ εἶπεν ὅτι τὴν ἀνομάζον . . .

— Τὴν κόρην τοῦ Ἰουνοῦ;

— Ναί· εἶναι ἀραία. Θὰ ἀγαπᾶ αὐτὴν τὸν σκόλον, δὲν ἀμφιβάλλω. Πτωχὸ Σπούτ! εἶναι ὁ μόνος φίλος μου.

Τότε τῷ διηγήθη περὶ τοῦ ἐν τῷ οἰνοπολεῖω ἀδρεθέντος κιβωτίου καὶ περὶ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ.

— Τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο, εἶπεν ὁ Φαίρικω, δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἐκεῖ, καὶ δὲν θὰ ἔμενεν ἀν μὲ ἤκουον. Ἄλλ' ὁ Ἀδάμ, ὁ Γρίπ δηλ., εἶναι ζῶον.

— Δὲν λέγεται Βάρτελ; ἤρωτησα.

— Ὅχι· τὸ ὄνομά του εἶναι Ἀδάμ· εἶναι ὁ καλλίτερος κλειδαρῆς εἰς τὸν κόσμον. Αὐτὸς κατεσκεύασε τὰς κλεῖς, μὲ τὰς ὁποίας ἠνοιχθῆ τὸ χρηματοκιβώτιον. Πρὶν συλλέξω αὐτὸ τὸ

σγέδιον, ήμην άρκετά καλά, άλλ' έκτοτε ήρ-
νάσθην. Βιάζεσαι, ος τώ διηγουμαι δια. Ήπι-
θυμώ να σου ληφθώ ό έπιμος Γρίπ. Διατί να
φύγη έκείνος με μίαν περιουσίαν και να με
άφήση εδώ χωρίς λεπτών;

— Ητο μακρά και κυριώδης ή συνέντευξις·
ήν είχον με τών άσθενή. Όταν μοι είπεν ότι
δ Γρίπ ή Βάρτελ έλέγετο Αύστηδ, ένθουμήθη
ότι άλλοτε είχον άκούσει αυτό τό όνομα.

— Ητο ό Γρίπ από τώ Σδάρφταν; ήρώτησα.
— Ναί, άπεκρίθη ό Φάιρλιου, άλλ' άνεχώ-
ρησ εκείθεν πολύ νέος. Ό πατήρ του ήτο
κατασκευαστής χειρουργικών εργαλείων, και ό
Ρέδγαν είρηλάθη επί τινα καιρόν εις τό κατά-
στημά του.

(Ήσπασε τό τέλος.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥΣ.

ΜΕΓΑΛΑΙ καταβάλλονται σήμερον προσπά-
θειαι πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν
δυστυχῶν ἐκείνων ὄντων, τὰ ἑποίτα ἐκούσια ἢ
ἀκούσια ἐγκλήματα ἐκβάλλουσι τῆς κοινωνίας
καί ἐγκλείουσι εἰς τὰ ζυφερά τῆς εἰρηκτῆς κα-
λῆ. Πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις, διάφοροι ἐπιτροπαί
καί σύλλογοι, ἐπὶ τούτῳ ἰδρωθέντες, ἐμαλέτησαν
καί μελετῶσι τὸ σπουδαῖον τοῦτο κοινωνικὸν
ζήτημα. Μία τῶν ἐλλείψεων, ἣν αἱ συστάσεις
ἐπιτροπαί διανοοῦνται συντόμως νὰ θεραπεύ-
σωσι, εἶναι καὶ ἡ ἐλλείψις ἐφημερίδος διὰ τοὺς
καταδικασθέντας. Ὑπάρχουσι μὲν πρὸ πολλοῦ καὶ
ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ περὶ τῶν καταδικω-
ν, ὡς καὶ τοιαῦτα ὅσα καταδικωὺν στοιχειοθετοῦμενα
καὶ ἐκτυπώμενα. Ἄλλὰ φέλλον χρησιμεῖον
πρὸς ἀνάγνωσιν διὰ τοὺς καταδικωὺς ἐλλείπει
ἐντελῶς, καὶ ὅμως τοιοῦτον φέλλον ἀφελίμως
κατατον θὰ ἀπέβαινε, μάλιστα διὰ σήμερον ὅτε
ὅλαι αἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων ἔχουσιν τὰ εἰδικὰ
αὐτῶν ἀναγνώσματα, καὶ ὅτε φρόνιμον δὲν εἶναι
να εἰσάγῃ τις εἰς τὰς φυλακάς οἰοδύητοτα εἰδῶς
ἐφημερίδας, αἵτινες ἀντὶ τὴν διορθώσωσι τὸν
κρυφίως ἀναγινωσκόμενον αὐτῶν κατάδικον, μα-
γάλῃς διαφθορᾷ πρόκεινται καθίστασθαι. Καὶ ἐπὶ
τῇ ὑπόθεσιν δὲ ὅτι αἱ ἐφημερίδες εἰσάγονται
ἐλευθέρως καὶ ἀδιακρίτως εἰς τὰς φυλακάς, ὡς
τοῦτο συμβαίνει ἐν Ἀμερικῇ, νομίζομεν ὅτι πολλὸ
συντελεστικώτερον θὰ ἦτο νὰ παρεδίδοτο τοῖς
καταδικωῖς ἐφημερίδες ἢ περιοδικὰ συνδίδοντα
πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν τάξιν, πρὸς τὸ ἐπάγ-
γελμά των, καὶ πρὸς τὴν θαμίδα τῆς μορφώ-
σεώς των. Ἄλλην ἀνάγνωσιν θέλει ὁ τῆς πό-
λεως τεχνίτης ἢ ἐργάτης καὶ ἄλλην ὁ τῆς ἐξοχῆς
κάτοικος, ὁ χωρικός. Πρὸς τοῦτους φανερόν
εἶναι ὅτι δὲν συμφέρει νὰ δώσῃ τις πρὸς ἀνά-
γνωσιν εἰς φυλακισμένον ἐπὶ κλοπῇ διὰ βήξους
ἐφημερίδα περιγράφουσαν τοιαύτην τινὰ κλοπὴν
καὶ ἀναφέρουσαν ἴσως καὶ τὰς ματαίας προ-
σπαθείας τῆς ἀστονομίας πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν
αὐτοφροντῶν τοῦ τοιοῦτου ἐγκλήματος. Ὡσαύτως
τί ἀφελῆ ἢ ἀνάγνωσις ἐκτεταμένων πολιτικῶν
κῆρυκων τῶν κατάδικων, ὅστις μετὰ τὴν ἀπίστην
τῆς ποιητῆς του θὰ μείνῃ ἐπὶ δέκα ἀκόμη ἔτη
δοτερημένος τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων;
Τέλος καὶ τὰ ἀστεία καὶ κωμικά, δι' ὧν οἱ
νέωτεροι δημοσιογράφοι περνοῦνται νὰ ἐλευθώσωσι
τοὺς ἀναγνώστας, οὐδέλοισ συνάδουσι πρὸς τὴν
ὀλιθεράν τῶν κρατουμένων θέσει.

Ό,τι δὲ εἶδει νὰ περιέχῃ ἐφημερίς γραφο-
μένη διὰ καταδικωὺς, εἶναι ἀφελίμως συμβουλαὶ
περὶ γεωργίας καὶ ἐπιχειρήσεως, νέαι ἀνακαλύ-
ψεις καὶ ἐφευρέσεις, περιγραφαὶ οἰκιακῶν ἀσθενῶν
κυρίως διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ ἰδίως μικρᾷ διη-
γήματα στήλιτεοντα τὴν μέσθην, τὸ ψεῦδος, τὴν
ἐκδίκησιν κ. τ. τ. Ταῦτα ἀναγινώσκων ὁ κατα-
δικωὸς ἐν τῇ ἀπομονώσει αὐτοῦ ἤθελεν εἶγε ἀφό-
διον χρήσιμον ἔταν ἀνακτήσῃ πάλιν τὴν ἐλευ-
θερίαν του. Τὸ σχῆμα ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ
εἶναι καὶ τὸ καταλληλότερον πρὸς τὸν σκοπόν,
διότι ὁ φυλακισμένος εὐκόλως ἤθελε θαρρηθῆ
ἐάν τῷ ἐπαρουσιαζέτο ἐλέγκηρος ὀγκώδης τόμος.
Ἐνωσεται ὅτι ἡ ἴβρους ἐφημερίδος διὰ τοὺς
καταδικωὺς δέον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν διά-
φορον διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, διότι
ἐν χώραις, ἐν αἷς οἱ καταδικωὶ εἶναι ἐντελῶς
ἀπαιδευτοί, καὶ ἡ ἐφημερίς καθίσταται περιττή,
ἐκτός ἐάν ἡ ἀνάγνωσις δὲν γίνῃ ἀπὸ κοινοῦ,
ἀναγινώσκοντος ἐνός καὶ ἀκροαζομένων τῶν
ἄλλων.

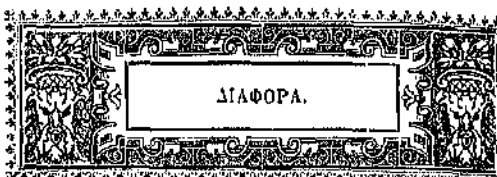
Ἀμφίβολον εἶναι ἂν συντόμως θέλῃ ἐφαρ-
μοσθῆ τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο μέτρον· ὁπωσδήποτε
ὅμως ἤρξασθαι ἢ ἂν μέρει ἐφαρμοσόμενον ἐν
τις φυλακαῖς ὡς ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἢ ἀνέφερον
ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ ἐκδόσει ὁ γενικός γραμ-
ματεὺς τῆς διεθνῆς περὶ φυλακῶν συνόδου.
Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ταύτης μαθάνομεν ὅτι ἐν τῇ
εἰρηκτῇ τῆς Neuchatel ἐν Ἑλβετίᾳ στοιχειοθε-
τεῖται καὶ ἐκτυπώσεται λίαν φιλοκόλως περιοδι-
κὸν σύγγραμμα "Περὶ ὑγιεινῆς καὶ τῶν ἀστυνο-
μικῶν περὶ αὐτῆς διατάξεων", ἐν ᾧ ἐπαπειλημ-
μένως γίνεσθαι λόγος περὶ τῆς μέθης καὶ τῶν
ἐπιθελασίων αὐτῆς συνέπειων. "Αἱ συνέπειαι
αὗται δέον νὰ ὑποδεικνύονται (λέγει τὸ ἐν λόγῳ
περιοδικόν) ἤδη εἰς τοὺς μικρὰς ἡλικίας παῖδας
τῶν ἐργατικῶν τάξεων, τοὺς διατεταμένους ἐν
ἀσολοῖς, ἐν νηπιωμαθείαις καὶ τοῖς τοιοῦτοις
ἐκπαιδευτικῶς καστασίμασι, καὶ νὰ συνιστᾶται
αὐτοῖς ἡ ἀγάπη πρὸς διανοητικὴν ἐργασίαν,
θραδύτερον δὲ καὶ πρὸς σωματικὰς ἀσκήσεις.
Ἰδίως δὲ πρέπει νὰ ὑποβάλληται ἡ ἀγάπη αὐτῆ
πρὸς διανοητικὴν ἐνασχόλησιν εἰς τοὺς νέους,
τοὺς προκειμένους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν πρακτι-
κὸν βίον." Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθεσί εἰς τὸν Περιο-
δικόν τοῦτο σύγγραμμα δὲν εἶναι προαδιορισμένον
διὰ τοὺς καταδικωὺς, οὐχ ἦτοσαν καὶ ἀπλῶς διὰ
τῆς μηχανικῆς αὐτοῦ προπαρασκευῆς παρέχεται
ἐπιρροὴ ἀφελίμως, διότι ὁ στοιχειοθέτης ἢ ὁ
διδιδόντης θαμιρῶδεν ἀποκτᾷ τὴν ἔξιν νὰ θλίβῃ
πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του τετυπωμένον ἐμβλίον
καὶ περιεργετῆ φερόμενος ῥίπτει θλέμμα ἐπ'
αὐτοῦ, μέχρις οὗ ἄρχεται θερπόμενος εἰς τὴν
ἀνάγνωσιν καὶ — ἀνεπισηθῆτως διδασκόμενος.

Τὰς συντόμως ταύτας σκέψεις ἐρανίζομεθα
ἐκ τίνος συγγράμματος τοῦ διαπρεποῦς ἐν Βερο-
λίῳ καθηγητοῦ Frank v. Holtzendorff, ὅστις
κατέστη εἰδικότης εἰς τὸ περὶ φυλακῶν ζήτημα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Ἡ Ἀλχηστὶς τοῦ Εὐρείπιδου ἐν ἀγγλικῇ
μεταφράσει. — Ἡ λογιὰ Σκουτῆς, Κυρία Μαρ-
γαρίτα Γίβωνος, ἦτις διακρίνεται διὰ τὰ
ἀκριβῆ αὐτῆς φιλελληνικὰ αἰσθήματα, ἐπα-
χίρησε πρὸ τίνος τὴν μετάφρασιν τῆς εὐρωπι-
δου ταύτης τραγῳδίας. Τὴν λίαν ἐπιμελῶς τε-
τυπωμένην καὶ ἐπιτυχῇ ταύτην μετάφρασιν ἔχο-
μεν πρὸ ὀφθαλμῶν. Τὸ ἔργον προδίδει θαθεῖαν
γνώσιν τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς
γλώσσας· ἰδίως δὲ οἱ χοροί, οἱ καὶ δοσκολώ-
τεροι, μεταδίδονται μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριθείας.
Ἄξια ἐπαίνων πολλῶν εἶναι ἡ Κυρία Γίβωνος,

ἥτις εἰς τοιαύτας ἐμβριθεῖς μελέτας ἐγκόλως
ἠθέλησε νὰ ζητήσῃ παρηγορίαν τινὰ ἐπὶ τῷ
πένθει τοῦ πρὸ ἔτους σχεδὸν ἀποθανόντος οὐ-
ζύγου αὐτῆς, τῇ μνήμῃ τοῦ ὀποῖου ἀφιερῶσθαι
καὶ ἡ μετάφρασις.

Ἀπολυτήριον ἐξετάσεις. Ἐργασίᾳ προ-
χῆθες τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων
τῶν ἐν Λειψίᾳ βασιλικῶν Γυμνασίου. Ἀναγρά-
φομεν δὲ μετὰ χωρῆς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο,
διότι κολακεῖται μεγάλως τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φι-
λοτιμίαν. Μεταξὺ 22 Γερμανῶν μαθητῶν, λα-
θόντων τὸ ἀπολυτήριον των, πρῶτος ἀνεδείχθη
ὁ Ἕλλην κ. Γεώργιος Σρέτις, υἱὸς τοῦ λο-
γίου καθηγητοῦ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου
καὶ δικαστικοῦ συμβούλου τῆς Ἑθνικῆς Τρα-
πέζης. Ὁ ἐπιμελέστατος οὗτος νέος, ὅστις πρό-
κειται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Νομικῆς
ἐπιστήμης, εἰς δια ἀνεξαρτέτως τὰ μαθήματα
ἔλαβε τὸν βαθμὸν ἄριστα· διὰ καὶ ἠϊώθη τοῦ
πρώτου βαθμοῦ. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας καὶ
αὐτῇ καὶ τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ, οἵτινες ἠτύχησαν
νὰ δρῶσθαι καρποὺς τοσοῦτον ἀγαθῶς τῶν κέ-
πων αὐτῶν.

Βασιλικὸν διαγώνισμα. Ὁ βασιλεὺς τοῦ
Βελγίου ἔθεσε ἐν ἔτει 1885 διαγώνισμα περὶ
ἐπιστημονικοῦ γεωγραφικοῦ ζήτηματος, καὶ ἡ
πρὸς τοῦτο συστάσις ἐπιτροπῆ προσεκάλεσε εἰς
τὸν διαγωνισμὸν πάντα τὰ ἔθνη τῆς ὀρθοῦ.
Τὸ θραδίον ἦτο 25 χιλ. φράγκων. Ἡ ἐπι-
τροπὴ ἐξετάσασα ἐπισταμένως τὰ ὑποβληθέντα
ἔργα ἀπήγαγεν ἐν τῇ συνελεύσει αὐτῆς τῆς
10 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τὴν ἀπόφασιν τῆς καὶ
ἀπένευσε τὸ ὄνομα βασιλικὸν θραδίον εἰς τὸν
κ. Ἀντώνιον Στάουβερ, καθηγητὴν ἐν τῷ
γυμνασίῳ τῆς Λιγύστης (ἐν Βαυαρίᾳ). Ἡ ἐπί-
σημος ἀνακήρυξις τοῦ θραδύθεντος ἔργου γινή-
σεται προσχῶς ἐν δημοσίᾳ συνεδρείᾳ τῆς βελ-
γικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Βρυτέλλαις,
ἔπου καὶ προσελεύθῃ ὁ θραδύθεως ἐπιστήμων.
Τὸ θεθὸν ζήτημα ἦτο τὸ ἑξῆς: "Ποῖα τὰ μῶσα
πρὸς διάδοσιν τῆς μελέτης τῆς γεωγραφίας εἰς
εὐρυτέρους κύκλους καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεω-
γραφικῆς διδασκαλίας εἰς δια τὰ ἐκπαιδευτικὰ
καταστήματα;"

Τηλεγραφικὸν σύρμα περὶ τὴν Ἀφρι-
κὴν. Μετ' οὗ πολλὸ σύρμα τηλεγραφικὸν θέλει
περιβάλλει ὀλόκληρον τὴν Ἀφρικὴν. Ἡδὴ ἠθώ-
θησαν τηλεγραφικῶς αἱ νήσοι τοῦ Πρασίνου
ἄκρωτηρίου μετὰ τῆς δυτικῆς παραλλῆλῆς τῆς
Ἀφρικῆς μέχρι Σενεγάλης· ἐκείθεν δὲ θέλει
ἐξακολουθήσει ἡ γραμμὴ διὰ τῆς Σιέρρα-Λεόνῆς,
τῆς Ἀκρας, τοῦ Νήγερ, τῆς Λοάνδας καὶ τοῦ
Κόγγου. Ἐκτός τῆς κυρίας ταύτης γραμμῆς
αἱ γαλλικαὶ ἀποικίαι τῆς Σιέρρα-Λεόνῆς ἐνωθή-
σονται τηλεγραφικῶς μετὰ τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ
τοῦ Ἀγίου Παύλου τῆς Λοάνδας τὸ σύρμα θέ-
λει διευσθνεσθαι πρὸς νότον, ὅταν αἱ ἀγγλικαὶ
τοῦ Ἀκρωτηρίου κτήσεις ἐνωθῶσονται πρὸς τὰς
ἐν Βαγγουέλα ἀποικίας τῆς Πορτογαλίας. Ἡ
τηλεγραφικὴ αὕτη συγκοινωνία μεγάλων ἀφε-
λειῶν πρόξενος ἔσεται διὰ τὴν ἀπομεμκροφάνην

ἐπισην χῶρον καὶ ἰδίως διὰ τὰς ἐν τῇ δυτικῇ
καὶ νοτιῇ Ἀφρικῇ κτήσεις τῶν Εὐρωπαικῶν
Δυνάμεων. Ἡ βλῆ γραμμὴ ἔσεται ἐτοιμὴ ἐντός
πλείου ἔτους.

Ἡ θαυτοτέρα ὀπῆ ἐντός τῆς γῆς. Ἡ
θαυτοτέρα ὀπῆ ἐντός τῆς γῆς διὰ τοῦ γεωτρο-
πᾶνος ἐγένετο παρὰ τὸ χωρίον Σάδεβαχ πλησίον
τῆς Λειψίας πρὸς Βεβαίωσιν, ἐν τῷ ὑπόγειον
σπῆμα περιέχῃ ἄνθρακα. Τὸ βάθος τῆς ὀπῆς
εἶναι 4560 ποδῶν καὶ ἡ διάρκειος αὐτῆς ἀπῆ-
τησεν ἐργασίαν 8 1/2 ἔτων καὶ διαπάνη 125 χιλ.
φράγκων καταβληθεῖσιν ὑπὸ τῆς γερμανικῆς
Κυβερνήσεως. Ἡ θερμοκρασία ἐν τῇ πυθμῆν
τῆς ὀπῆς εἶναι 48° Κελσίου· ἐπιβεβαίωσι δὲ
τοῦτο τὴν γνώμην τῶν γεωλόγων ὅτι ἡ θερμο-
κρασία αὐξάνει ὅσον προβαίνομεν ἐντός τῆς γῆς.

Ἡ μικροτέρα ἀτμοκίνητος μηχανή.
Ἐρολογοποιὸς τις κατασκευάσεν ἀσχάτως τὴν
μικροτέραν ἀτμοκίνητον μηχανήν, ἥτις μέχρι
τοῦδε ὄπῃρχεν. Ἡ μηχανὴ αὕτη ζυγίσει μόνον
18 γραμμάρια (ἢ αὐτὴ ζυγίσει καὶ μίαν ἀπλή ἐπι-
κόλῃ) καὶ περιέρχεται ἐντός συνήθους διακτυ-
λήθρας. Τὸ μήκος τοῦ ἐμβόλου εἶναι 2 χι-
λιοστῶν τοῦ μέτρου ὡς ἔγγιστος, καὶ ἡ διάμετρος
αὐτοῦ 1 1/2. Ἡ μηχανὴ συνίσταται ἐξ 140 τε-
μαρίων προσημιωμένων διὰ 63 στροφῶν (δι-
δῶν) ἀρκούσι δὲ τρεῖς σταθόνες ὕδατος πρὸς
πλήρωσιν τοῦ λέβητος, ἔπως κινήθῃ ἡ μικρο-
σκοπικὴ αὕτη μηχανή.

Ἐκλογικὰ ἔξοδα ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὅτι καὶ
ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ δαπανῶσιν
ἀρκετὰ ποσὰ διὰ τὰς ἐκλογὰς ἀποδεικνύει ἡ
ἐπομένη στατιστικὴ, ἣν ἐρανίζομεθα ἐξ ἐπι-
σημοῦ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐκδόσεως.
Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τοῦ 1886 τὰ γε-
νὰ ἔξοδα ἀνήλθον εἰς λίρας στερλίνας 624 χι-
λιδάς, ἥτοι τέσσαρα σελίνια ἐπὶ 3 ἑκατομμυ-
ρίων ψηφοφόρων κατὰ μέσον ὄρον. Ἐν Ἀγγλίᾳ
καὶ Οὐαλλίᾳ ἡ δαπάνη ἦτο 515 1/2 χιλ. λίρων,
ἥτοι σελ. 4 καὶ 1 πέννα κατὰ ψήφον· ἐκ τοῦ
ποσοῦ τούτου 109 χιλ. λίρων ἐδαπανήθησαν διὰ
τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Σκω-
τίᾳ ἡ δαπάνη ἦτο 4 σελ. καὶ 7 πέν. κατὰ ψήφον
καὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ 2 1/2 σελίνια. Ἡ εὐθυνατέρα
ἐκλογὴ ἦτο ἡ τοῦ Ὀδάτερφορδ, δι' ἣν ἐδαπανή-
θησαν λίρ. 10 καὶ 10 σελίνια, ἐξ ὧν τὰς λίρας
10 ἔλαβεν ὁ ἀντιπρόσωπος. Ὁ ἐπιτυχῶν βου-
λευτῆς Βέρνουν ἐδαπάνησε διὰ τὴν ἐκλογὴν του
1828 λίρας στερλίνας.

Εἰς τί δαπανῶμεν τὰ χρήματα ἡμῶν!
Ἰπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἀμερικανικὴ τις ἐφη-
μερίς "Ὁ διοικήτορας καὶ ὁ τέκτων" ἐδημο-
σίωσε λίαν περιεργον στατιστικὴν τῶν κατὰ τὸ
ἔτος 1885 ἐν ταῖς Ἡνωμέναις τῆς Ἀμερικῆς
Πολιταῖς καταναλωθέντων εἰδῶν τῆς πρώτης
ἀνάγκης καὶ τῶν δι' αὐτὰ δαπανηθέντων. Διὰ
ποτὰ (αἶνον, οἰνόπνευμα κτλ.) ἐδαπανήθησαν 900
ἑκατομμύρια δολλαρίων. Διὰ καπνῶν καὶ αἰ-
γύρα 600 ἑκατομ., διὰ ἄρτων 500 ἑκατομ., διὰ
κρέας 308 ἑκατ., διὰ σίδηρον καὶ χάλυβα 290
ἑκατ., διὰ οἰκοδομήσιμον ἑυλείαν 223 ἑκ., διὰ
μάλλινα ὑφάσματα 210 ἑκ., διὰ ὑποδήματα
198 ἑκ., διὰ ζάχαριν 155 ἑκ., διὰ τὴν δημο-
σίαν Ἐκπαίδευσιν 85 ἑκατ. καὶ διὰ τὰς δια-
φόρους ἐν τῷ ἔσωτερικῷ καὶ ἔσωτερικῷ ἀπο-
στολάς 5 ἑκατ. δολλαρίων. Τὸ ὅλον τῆς δα-
πάνης διὰ τὰ εἶδη ταῦτα ἀνέρχεται εἰς τρία δια-

εκατομμύρια, 482 ἑκατομ. καὶ 500 χιλ. δολ-
λαρίων. Ἐπομένως διὰ καπνῶν καὶ αἰγύρα
ἐδαπανήθησαν περισσότερα ἢ διὰ ἄρτων καὶ
κρέας, τρεῖς περισσότερον ἢ διὰ σίδηρον, δε-
κάκις περισσότερον ἢ διὰ τὴν δημοσίαν Ἐκ-
παίδευσιν κτλ. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀποδεικνύονται
πρώτης τάξεως οἰνοπόται καὶ καπνισταί.

Ἐλκυστροδρομία. Νέος Ἀγγλος, ὁ κ.
Lionell Stowing ἐπιχειρήσας ταξιδίον ἐπὶ ἐλικό-
θρου ἀπὸ τῶν ἀποστάτων ἀνατολικῶν παραλλίων
τῆς Κίνας διὰ τῆς αἰθιόπικῆς ἐρήμου εἰς Εὐρώ-
πην. Τὴν 10 Φεβρουαρίου ὁ ἀκάματος οὗτος
Ἀγγλος ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν Τόμακ τῆς Σι-
θηνίας διανύσας ἀπὸ Βλαδιβοστόκ 3000 ἀγγλικῶν
μιλίων καὶ τοῦτο ἐν διαστήματι 50 ἡμερῶν.
Ἀπὸ Τόμακ θέλει μεταβῆ εἰς Τιόμην, εἰς
Πέρην, Νεβγορδ, Μόσχαν καὶ ἐκείθεν εἰς Πε-
τρούπολιν, Βαρσοβίαν, Κοπενάγηγν κτλ. Ὁ ἔλος
δρόμος διὰ τοῦ ἐλικόθρου εἶναι 5000 ἀγγλικῶν
μιλίων.

Θάνατος ἐξ ἔρωτος. Ἐν ἔτει 1789 ἠρ-
ραδωνισθῆ ἡ δεκαεπταετής δεσποσύνη Ματίλδη
Ἰόνωνος, ἀνεμίτ τοῦ διασῆμου Ἀγγλοῦ αὐγ-
γραφέως καὶ λεικιγράφου Σαρμουλ Ἰόνωνος,
μετὰ τοῦ ὀλοκαυτοῦ Ηοογ, ὅστις πρὶν θοινηθῆ
νὰ τελέσῃ τὸν γάμον του ποσὸν ἐκ τοῦ ἔκτου
ἐπονοῦθη. Ἡ ἀπαρηγόρητος νόμφη ἀπασφῆρῆ
εἰς τὴν ἑσουλὴν τῆς Βάλτικης, ἔνω ἀπεμο-
νώθη ἐντελῶς· συνέταξε δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος
τὴν διαθήκην τῆς, δι' ἣς ἐγκατέλειπε τὴν ἐκ
15 χιλ. λίρων συνισταμένην περιουσίαν τῆς εἰς
τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ἐκφρόσασα συνάμα
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς
ἡ ἔξῃ ἀπλῆ ἐπιγραφή. "Ἐνοῦθα κείται ἡ Μα-
τίλδη Ἰόνωνος, γεννηθεῖσα τῇ 1781, ἀποθα-
νούσα ἐξ ἔρωτος." Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι
φανερὸς ἀναχρονισμὸς, καθὼς ἡ ἀπαρηγόρητος
δεσποινὶς ἀπεθίωσε μόλις τὴν 18 Δεκεμβρίου
τοῦ ἔτους 1886, ἔτη, ἐν ἡλικίᾳ 106 ἐτῶν! Πρό-
δηλον ὅτι ἡ ὀλιψὶς τοῦ ἔρωτος πολλὸ θραδέως
φονεύει.

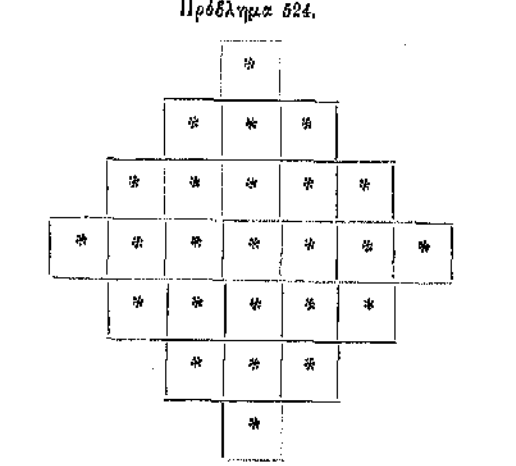
ἘΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.
Μὲ κρατεῖ μητρὸς *****
Ἀπονεύουσα τὸ *****
Καὶ μ' ἀσπάζεται ἡ *****
Εἰς τὴν αὔραν τῶν *****
Ἐνα κόδα πλήν *****
Θ' ἀπορήσας *****
Τοῦ πελάγους τὰς *****
Πῶς ἀσπάζεται τὸ *****

Π. Κ. ἐν Πετρούπολει.
Ἄνθημα 522.
Ἄνευ καρδίας, προσφιλιῆς
Ἡμῖν ποτὲ κ' ἠγάπων·

*) Τὸ παρὸν ἀνθημα εἶναι διπλοῦν· καὶ πρῶτον
μὲν γέσεται ὡς ἴσως ἢ συμπληρωσῆς τῶν στίχων·
εἰτα δὲ, συμπληρωθέντων τούτων, ἡ κυρίως ἐννοία.
Σ. κ. Δ.

Πλὴν ἔχων τὴν καρδίαν μου
Κακῶν εἰμὶ θεράπων.
Ἐ αὐτῶ.

Ἄνθημα 523.
Τοῦ λόγου εἶμαι ἀργός,
ναὸς τῆς εὐφραδείας·
Ἄν πλὴν τῶν πλὴν μου κανεῖς
ἀρπάσῃ μετὰ θίος,
Σύμβολον γίνομαι αἰγῆς,
ζῶφου, μελαγχολίας.
Ἄρ. Μένης ἐν Βουκουρεστῶν.

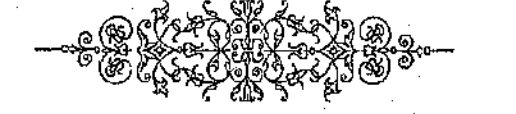

Ν' ἀναπληρωθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
μάτων καὶ νὰ σχηματισθῶν 6 ἀρχαῖα γυνα-
κῶν ὀνόματα, ὧν τὸ α'. καταλαμβάνον τὸ τέ-
σσαρα ἄλλα σημαίνει θυγατέρα τῆς Νεαιρῆς, τὸ
β'. θεάν, τὸ γ'. θεάν ἐπίσης, τὸ δ'. Βυζαντι-
νὴν ποιήτριαν, τὸ ε'. Μοῖσαν, καὶ τὸ στ'.
θυγατέρα τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἐριδος.

Ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων 19 πόλεων
τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος νὰ σχηματισθῇ
ἀρχαῖον γυμνικὸν συγκείμενον ἐκ τριῶν λέξεων,
ὧν ἡ πρώτη ἀποτελεῖται ἐξ 8 γραμμάτων, ἡ
δευτέρα ἐξ 6, καὶ ἡ τρίτη ἐκ 5. Αἱ 19 πόλεις
εἶναι ἐκ τῶν μάλλων γνωστώων.

ΛΥΣΕΙΣ.
Ἀνίγητος 517. Ἀνίγητος 518.
Κόδρος — Κέδρος. Ἡ κλεις.
Ἀνίγητος 519. Ἄνθροδόν.
Πρόβλημα 520.
Ὅπως τὸ λίαν ἥσαν ἐπαίνω
τοῦ μηδὲν ἄγαν·
καὶ ζυμφήσουσιν ἐμοὶ σοφά.
Ἐρριπίθης.

Ἐδωσαν. Τὰ 511, 512 ὁ κ. Β. Ε. Βασιλῆς ἐν
Πάργῃ· τὰ 514, 515 ὁ κ. Μιλτιάδης Κ. Κορβέτης ἐν
Ἀσόνῳ (Ἀττικῶν)· τὰ 516, 517 καὶ 518 ὁ κ. Ν.
Πλατὸς ἐν Βουκουρεστῶν· τὰ 519 καὶ 520 ἡ Κυρία
Ἰριγίνεια Α. Πασσαλίθου ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ· τὰ
517, 518 ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Α. Λόστια καὶ ὁ κ.
Ἀχιλλεὸς Λόστιας ἐν Ταλατίῳ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

Παρακαλούνται οι επιστέλλοντες πρὸς τὸν Ἑσπερον νὰ πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρώς γεγραμμένα, τὰ ὅποια δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

JOSEPH GARNIER.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
(Εκδ. 8^α.)
Μετὰφρασις
ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘ. ΖΑΠΠΑ.

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ
1887.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
τῆς
ΑΝΑΤΟΛΗΣ
φιλολογικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν τοῦ
ἔτους 1887,
ἐκδιδόμενον ὑπὸ
ΑΘ. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΥ.
Ἔτος Σ'.
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1887.

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ
ἐκφωνηθέντων ὑπὸ ἱεραρχῶν καὶ ἱερο-
κλήρων τῆς ἁγιοῦ ἁποστολῆς Ἐκ-
κλησίας ἀπὸ τοῦ Αἰθῶν. — Αἰθῶν.
Ἐκδίδονται
ὑπὸ
Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΟΣ.
Ἔτη. Α'. — Δ'.
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1886.

Σημ. Ἡ Συλλογὴ διαίρεται εἰς τέσ-
σαρα τεύχη ἢ τόμους ἐκ ὧν ἕκαστος τυπο-
γραφικῶν 18. Τὸ τελευταῖον τεύχος πε-
ριέχει καὶ χρησιμώτατον λεπτομερῆ Πί-
νακα τῶν περιεχομένων λόγων, ἀποφω-
ρισμῶν καὶ ἰδιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν
ἐκθέσεων τῶν ζητούμενων. Ἐκαστος
τεύχος τιμᾶται ἀφορῶν γροσίων δέκα,
κατὰβλητέων ἅμα τῇ παραλαβῇ.

Ἐν τῇ γραφείῳ τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ
ἐν Λεωφίᾳ (ELSTER-STRASSE No. 41)
εὐρηγται τὰ ἑξῆς βιβλία.

Ἑσπερὸν τόμοι Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'.
χρυσόδετοι. Ἐκαστος τόμος τι-
μᾶται φράγκων 50.

Longfellow. Τὸ ἔπος τοῦ Χιαδάβα,
ἔμμετρος μετὰφρασις. Χρυσό-
δετον μὲ εἰκόνας φρ. 6.

Ἄγγελος Σαῖθ. Βλέμματα ἐπὶ τῆς
Ἑλλάδος, μετὰφρ. Ἰ. Π. Δεδεμ.
μὲ εἰκόν. φρ. 7.

Μεγαλὴ Παλαιολόγος. Διήγημα ἐκ
τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ὑπὸ
Ἰ. Π. Δεδεμ. φρ. 2 1/2.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΧΡΩΝΩΝ.

Παλούμεν ἀπὸ τοῦδε τὰ περίφημα μαχαιροπεύρουνα ἐν κιβώτιῳ κατὰ τὴν εἰκόνα ταύτην.

12 τεμάχια, ἦτοι 12 μαχαίρια, ἢ 6 μαχαίρια καὶ 6 περούνια, ἀντὶ φράγκων 13.75.
24 τεμάχια, ἦτοι 24 μαχαίρια, ἢ 12 μαχαίρια καὶ 12 περούνια, ἀντὶ φράγκων 26.25.

Τὰ κιβώτια ταῦτα εἶναι ἀληθῆς κόσμημα ἑκάστης οἰκίας καὶ τραπέζης.

Αἱ λαβαὶ εἶναι ἐκ τῆς λεπτοτέρας μαρμαρίνου λεγομένης πορσελάνης μετὰ ὀφθαλμῶν χρωματισμῶν, κυανο-πρασίνου, κυανο-κοκκίνου μετὰ κοσμημάτων κεχρυσωμένων.

Αἱ λαβίδες εἶναι ἐκ λεπτοτάτου μετάλλου πρὸ μικροῦ ἀνακαλυφθέντος, τὸ ὅποιον δὲν διακρίνεται ἀπὸ ἀληθοῦς χρυσοῦ. Τὰ μαχαιροπεύρουνα κείνται ἀντὶ κομφοτάτης πωλείδος.

Τὸ κατάστημα ἀγγράται περὶ τῆς στερεότητος αὐτῶν. Οἱ ἰδόντες αὐτὰ ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ ὀφθαλμῶν ἀπειθαρχίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ μετριότητι αὐτῶν τιμῆ. Παραγγέλλας ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος δέχεται τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα ὑπὸ τὸν τίτλον Waarenhaus „Zur Monarchie“ ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ιουσοῦφ Ἰζεδὶν Χέν. 5. Γαλατῆ. —

Τὰ κιβώτια ταῦτα μὲ τὰ μαχαιροπεύρουνα εἶναι ἰδίως κατάλληλα διὰ δῶρα.

BROCKHAUS' CONVERSATIONS-LEXIKON.

Ἐκδόσις Π'. ἐπισημημένη καὶ διὰ 400 εἰκόνων καὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν κεκοσμημένη.

Τὸ πλοῖσιον τοῦτο Λεξικόν, ἐν τεύχεσι 240 πρὸς φοίνικας 50 ἑκαστον, θέλει ἀποτελέσει 16 ὀγκώδεις τόμους, ἔν οἱ 11 ἐδημοσιεύθησαν ἤδη.

Ἐκαστος τόμος τιμᾶται.

Ἄδειος μὲν μαρῶν 7.50.

Δεδεμένος διὰ λινοῦ μ. 9.

Ἡμιδερμάτινος μ. 9.50.

Ἐπὶ ἐξαιρετικῶν χαρτῶν καὶ πλουσίως δεδεμένος μ. 15.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΤΤΙΚΟ-ΟΥΤΤΡΙΚΟΤ ΛΟΥΤΑ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγος Σουέζ), εἰς Χάγκ-Κόνγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαῖθ, Ἀδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πέναγγ καὶ Σιγγαπύρης τῆ α'. ἐκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλιφόρναν διὰ Πόρτο-Σαῖθ, Σουέζ, Ἀδεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀπριλοῦ, 15 Μαΐου, 15 Ἰουνίου, 15 Ἰουλίου, 15 Ἀυγούστου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστης-Βομβάης τὰ ἀποκλιθεὶς θέλουσι διαθεῖναι 10 μίλια τὴν ἄρην, μετὰ δὲ Βομβάης καὶ Χάγκ-Κόνγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκαστὴν Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκίρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖθ καὶ τὴν Συρίαν).

Πλεονέκτημα πληροφορίας θέλει ἢ ἐν Τεργέστῃ Διεθνοῦς καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτωρεῖον τοῦ αὐτρε-ουττρικῶ Λούδ ἐν Βιέννῃ (Bahnhofen-Platz Nr. 5).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκαστὴν Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἀναλλάξ διὰ Φιουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐκ Βρεντησίου τὴν Πέμπτην ἐκαστῆς ἑβδομάδος τὸ μεσονύκτιον διὰ Κέρκυραν, Πάτρας, Κόρινθον, Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Κόρινθον, καὶ ἐκ Κόρινθου διὰ τοῦ ἀποκλιθεὶς ἐκαστὴν Δευτέραν, τὴν μεσημβρίαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν εἰς Βρεντησίον.

Τὴν Τετάρτην (ἐκαστὴν δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 8 μ. μ. εἰς Φιόμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκλιον, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ. εἰτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σάρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑξτείνου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουδάβου.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθήμεριαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσήνης, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μελλίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιόμιον καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκαστῆς ἑβδομάδος.